

**STUDIU DE FUNDAMENTARE PENTRU DEFINIREA, INSTITUIREA
ȘI DELIMITAREA ZONELOR PROTEJATE CARE CUPRIND
PATRIMONIU ARHEOLOGIC
ȘI REGULAMENT LOCAL DE URBANISM PENTRU
ORAȘ GHIMBAV, JUD. BRAȘOV**

MEMORIU GENERAL

BENEFICIAR: CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI GHIMBAV, JUD. BRAȘOV

PROIECTANT GENERAL: S.C. URBAN TEAM S.R.L.

NR. CONTRACT: C01 / 2013

HUNEDOARA, 2013

Tel.: 0254.713.717 | office@vanderlay.ro

A. FOAIE DE TITLU

DENUMIREA LUCRĂRII	STUDIU DE FUNDAMENTARE PENTRU DEFINIREA, INSTITUIREA ȘI DELIMITAREA ZONELOR PROTEJATE CARE CUPRIND PATRIMONIU ARHEOLOGIC ȘI REGULAMENT LOCAL DE URBANISM PENTRU ORAȘ GHIMBAV, JUD. BRAȘOV
NUMĂRUL VOLUMULUI	I
DENUMIREA VOLUMULUI	MEMORIU GENERAL
BENEFICIAR	CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI GHIMBAV, JUD. BRAȘOV
PROIECTANT GENERAL	S.C. URBAN TEAM S.R.L.
ELABORAT	S.C. VANDERLAY S.R.L.
NUMĂRUL DE ORDINE AL DOCUMENTAȚIEI	06 / 2013
DATA ELABORĂRII	IUNIE-IULIE 2013
DATA PREDĂRII	IULIE 2013

B. LISTA SEMNATURILOR

COORDONATOR DE PROIECT,
DOCUMENTARE ȘI ELABORARE

: dr. Daniel Vasile Sana

RESPONSABIL DIGITIZARE

: Florela Vasilescu

RESPONSABIL DOCUMENTARE

: Călin Ioan Cornea

C. BORDEROU DE PIESE SCRISE SI DESENATE

A. FOAIE DE TITLU

B. LISTA SEMNĂTURILOR

C. BORDEROU DE PIESE SCRISE ȘI DESENATE

D. MEMORIU GENERAL

E. PIESE DESENATE

12 Încadrarea în teritoriul administrativ și situația existentă, scara 1:25.000.

Țara Bârsei (*Burzenland*), Ghimbav cu grafia numelui *Weidenbach* – extras din harta lui Johannes Honterus, Chorographia Transylvaniae Sybembürgen, 1532.

Țara Bârsei (*Burzenland*), Ghimbav cu grafia numelui *Weidenbach* – extras din harta Transilvaniei a lui Joannes Sambucus, 1556.

Țara Bârsei (*Burzenland*), Ghimbav cu grafia numelui *Weidenbach* – extras din harta cartografului și geografului flamand Abraham Ortelius, 1598.

Ghimbav cu grafia numelui *Veidenbach* – extras din harta Transylvania Sibenburgen, a lui Merian Matthäus cel Tânăr, 1667.

Ghimbav cu grafia numelui *Vidombach/Weidenbach* – extras din harta iozefină a Marelui Principat al Transilvaniei, 1769-1773.

Ghimbav cu grafia numelui *Vidombák* – extras din harta de Stat-Major a armatei austro-ungare, secțiunea 43-46, Brasov (Brassó, Kronstadt), corecturi 1914

Reglementări urbanistice, plan general, scara 1:25.000.

Situl arheologic de la Ghimbav, *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*, reglementări urbanistice, plan.

Situl arheologic de la Ghimbav, *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*, reglementări urbanistice, ortofotoplan.

Siturile arheologice de la Ghimbav, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert* (jos) și *La Arini* (sus), reglementări urbanistice, plan.

Siturile arheologice de la Ghimbav, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert* (jos) și *La Arini* (sus), reglementări urbanistice, ortofotoplan.

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, plan și secțiune longitudinală (după W. Horwath).

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, plan itudinală (după Fabritius-Dancu, 1980).

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate și Biserica ortodoxă „Sf. Treime“, reglementări urbanistice, plan.

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate și Biserica ortodoxă „Sf. Treime“, reglementări urbanistice, ortofotoplan.

F. DOCUMENTAR FOTOGRAFIC

G. DOCUMENTAȚIA ÎN FORMAT ELECTRONIC PE SUPORT CD

CUPRINS

I. INTRODUCERE	1
I.1. Obiectivele studiului	1
I.2. Baza legislativă	1
I.3. Elemente ale cadrului natural	2
II. SCURTĂ ANALIZĂ ISTORICĂ	4
II.1. Considerații generale	4
II.2. Principalele evenimente și date istorice	7
II.3. Evoluția istorică a denumirii	11
II.4. Evoluția statutului administrativ	11
III. IDENTIFICAREA ZONELOR PROTEJATE CARE CUPRIND PATRIMONIU ARHEOLOGIC ȘI DEFINIREA ZONELOR DE PROTECȚIE ALE ACESTORA	12
III.1. Considerații generale	12
III.2. Zone protejate care cuprind patrimoniu arheologic	12
III.3. Situri arheologice sau descoperiri izolate, neidentificate pe teren	15
IV. CONCLUZII	17
IV.1. Considerații generale și disfuncționalități	17
V. PROPUNERI	19
V.1. Propuneri pentru Regulamentul Local de Urbanism	19
V.2. Propuneri pentru modificarea și completarea Listei Monumentelor Istorice și a Repertoriului Arheologic Național	21
V.3. Propuneri pentru dezvoltare turistică a zonei	22
VI. SURSE DE DOCUMENTARE	24
VI.1. Surse bibliografice	24
VI.2. Surse arhivistice	25
VI.3. Surse cartografice	26
VI.4. Documente juridice publicate	26
VI.5. Alte surse	26
VII. ANEXE	27

D. MEMORIU GENERAL

I. INTRODUCERE

I.1. Obiectivele studiului

Studiul de față reprezintă fundamentarea istorică a delimitării siturilor arheologice și a zonelor de protecție ale acestora, pentru documentația de urbanism: Plan Urbanistic General al orașului Ghimbav.

Obiectivul general este identificarea, descrierea, instituirea și delimitarea zonelor cu patrimoniu arheologic (a. situri arheologice clasate în Lista Monumentelor Istorice, b. situri arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Național, c. terenurile cu potențial arheologic reperat și d. descoperiri arheologice întâmplătoare) și a zonelor de protecție a acestora.

Un alt scop îl reprezintă stabilirea unor reglementări integrate prin grade de protecție, restricții și permisivități de intervenție, incluse în Regulamentul Local de Urbanism, prin care să se asigure:

a. Păstrarea cadrului natural sau construit al monumentelor istorice și siturilor arheologice prin diminuarea sau înlăturarea factorilor de agresiune și prin autorizarea executării lucrărilor de construire și orice alte intervenții care afectează solul și subsolul, monumentul, situl sau zonele lor de protecție, numai pe baza avizului Ministerului Culturii sau, după caz, al serviciilor sale deconcentrate, conform prevederilor legale;

b. Păstrarea sau salvarea și punerea în valoare a potențialului cultural al monumentelor istorice și al siturilor arheologice, prin instituirea obligatorie de cercetări arheologice preventive sau, după caz, supraveghere arheologică, pentru orice lucrare care afectează solul în aceste zone, anterior începerii lucrărilor de construire, indiferent dacă se execută în intravilanul sau extravilanul localităților și indiferent de forma de proprietate a terenului.

I.2. Baza legislativă

Legea nr. 50/1991 republicată *privind autorizarea lucrărilor de construcții*, cu modificările și completările ulterioare

Ordinul MLPAT nr.13N/ 1999 *ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al planului urbanistic general*

Hotărârea Guvernului nr. 525/1996 *pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism*

OMLPAT nr. 21N/2000, *Ghid privind elaborarea și aprobarea Regulamentelor locale de urbanism*

Legea nr. 5/2000 *privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național – secțiunea a III-a – zone protejate*

Legea 350/2001 *privind amenajarea teritoriului și urbanismul* cu modificările și completările ulterioare

Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 republicată *privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național* cu modificările și completările ulterioare

Legea 422/2001 republicată *pentru protejarea monumentelor istorice*

Ordinul Ministerului Culturii și Cultelor nr. 2.361/2010 *pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor istorice dispărute*

Dispoziția Ministerului Culturii și Cultelor nr. 4300-VN/03.11.2005 *privind unele măsuri pentru îmbunătățirea activității în domeniul avizării* completată cu Dispoziția Ministerului Culturii și Cultelor nr. 5596-VN/01.08.2007

Legea nr. 215/2001 republicată *privind administrația publică locală*, cu modificările și completările ulterioare

I.3. Elemente ale cadrului natural¹

Orașul Ghimbav este amplasat în centrul depresiunii Bârsei, parte integrantă a mării depresiuni a Brașovului. El face parte din zona metropolitană a municipiului reședință de județ, fiind situat la cca. 8 km de acesta.

Localitatea este străbătută de importante artere de circulație, DN 1 (E68) care leagă Bucureștiul de nord-vestul țării și de DN 73B (Brașov – Pitești). La acestea se mai adaugă magistrala de cale ferată nr. 200, București – Brașov – Sibiu – Deva – Curtici.

Vatra localității are următoarele coordonate geografice, 45°39'46" latitudine nordică și 25°30'22" longitudine estică și o altitudine de 557 m față de nivelul mării.

Teritoriul administrativ al localității însumează cca. 2830 ha și are următoarele vecinătăți: la nord – comuna Hălchiu; la vest – municipiul Codlea; la est – municipiul Brașov; la sud – comuna Cristian.

¹ Pentru mai multe date vezi: Iancu et al. 1971, passim; Enciclopedia 1982, p. 289 ș.u.; Velcea, Savu 1982, p. 85 ș.u.; Geografia 1987, p. 211 ș.u.; Bănică 2006, p. 8, fig. 6.

Conform datelor preliminare ale recensământului din 2011, Ghimbavul are o populație de 4539 locuitori, număr care-l situează pe penultimul loc în rândul celor zece orașe ale județului Brașov².

Din punct de vedere morfostructural, teritoriul administrativ se află amplasat într-o zonă joasă, formată din lunci și terase aluviale. Suprafața aferentă bazinului Bârsei cuprinde acumulări de depozite geologice continentale holocene. Solurile cu cea mai largă desfășurare sunt cele silvestre podzolice brune, iar zona joasă a Bârsei este ocupată de soluri hidromorfe (lăcoviști, semilăcoviști și soluri humicogleice).

Din punct de vedere hidrografic, cele mai importante ape sunt râurile Bârsa și Ghimbășel. Prima dintre acestea reprezintă cel mai lung afluent al Oltului din Țara Bârsei (68,4 km) și mărginește teritoriul administrativ pe partea de vest.

Clima zonei este una temperat-continentală, caracterizându-se prin nota de tranziție între clima temperată de tip oceanic și cea temperată de tip continental. Temperatura medie anuală este de 8 °C, iar media precipitațiilor anuale este de cca. 780 mm/an.

Fauna și vegetația este cea specifică depresiunilor intramontane din zonele temperat-continentale. În luncile râurilor întâlnim pajiști mezohigrofile și sălcii. Terasele mai înalte sunt dominate de terenuri agricole.

² <http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2012/08/TS2.pdf>.

II. SCURTĂ ANALIZĂ ISTORICĂ

II.1. Considerații generale

Poziția geografică a localității în vecinătatea văilor Bârsa și Ghimbășel, vechi căi de comunicație încă din preistorie, ne face să credem că numărul redus al vestigiilor arheologice, descoperite până în prezent la Ghimbay, reprezintă doar un stadiu al cercetărilor.

Admitem totuși că o parte din sărăcia acestor vestigii se datorează și faptului că teritoriul administrativ al localității, destul de restrâns ca suprafață, suprapune în mare parte luncile inundabile ale văilor mai sus menționate, zone improprii pentru locuire.

Cele mai vechi urme de locuire umană de pe raza Ghimbavului datează din perioada de început a epocii bronzului. Este vorba în primul rând despre cimitirul (necropola) din punctul *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert*, format din mai multe mormite în casete de piatră (ciste), descoperite întâmplător în anii 1905, 1929 și într-o perioadă anterioară³. Tot acestei perioade îi aparțin și descoperirile din punctul *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*⁴. Caracterul acestora nu este încă lămurit, în sondajele efectuate de Fl. Costea de la sfârșitul anilor '70 descoperindu-se doar „vase fragmentare“, răvășite de lucrările agricole⁵. Însă, lipsa oaselor umane denotă că avem de-a face cu o așezare, contemporană probabil cu necropola mai sus menționată. Ambele situri aparțin culturii Schneckenberg din Bronzul timpuriu.

După această perioadă, până în prima epocă a fierului, lipsa descoperirilor pare să indice un hiatus de câteva sute de ani.

Referitor la descoperirile primei epoci a fierului, acestea relevă preferința comunităților umane ale acestei perioade, pentru aceleași locuri de întemeiere a așezărilor, ca și cele din Bronzul timpuriu. Situația se observă în punctul *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*⁶ și poate să aibă la bază condiții climatice și ocupații asemănătoare ale populațiilor celor două epoci istorice. Aici se află o întinsă așezare a culturii Gáva, deranjată de lucrările agricole din anii '60, conform rezultatelor cercetărilor din anul 1979.

³ Schroller 1933, p. 68, nt. 8 și p. 77, nr. 125; Prox 1941, p. 72 ș.u.; Costea 2004, p. 45, nr. 55 (aici fără precizări cu privire la localizare).

⁴ Roska 1942, p. 305, nr. 75 (aici se vorbește greșit despre o așezare Schneckenberg, citându-se însă lucrarea lui H. Schroller, care menționează de fapt, mormintele descoperite la începutul sec. XX); Costea 2002, p. 167, nr. 33; Costea 2004, p. 45, nr. 54, Fig. 19.

⁵ Costea 2004, p. 45, nr. 54.

⁶ Costea 2004, p. 71, nr. 47, Fig. 19.

Un alt punct cu descoperiri ale primei epoci a fierului pare să fie „la circa 500 m mai spre est, tot pe malul drept al Bârsei“, unde Fl. Costea menționează prezența unor materiale ceramice⁷. Trebuie spus că încercarea noastră de a identifica acest punct nu a condus la rezultate notabile. Faptul se datorează atât informațiilor confuze cu privire la localizare⁸, cât și numeroaselor culturi agricole din perioada în care s-a făcut cercetarea, care au împiedicat realizarea unor observații atente.

Pentru perioada La Tène, în punctul *Podul Bârsei* sau *La Bârsă* este semnalată descoperirea unui *catillus* (partea superioară a unei râșnițe) din tuf vulcanic, apărut întâmplător în anul 1977⁹. Din păcate, verificările ulterioare și sondajele din anul 1979, nu au confirmat existența unei așezări dacice, aceasta rămânând încă la stadiul de ipoteză de lucru.

După această perioadă, până la stabilirea sașilor în zonă, de pe teritoriul administrativ al Ghimbavului de astăzi, nu se cunosc alte descoperiri arheologice sau date istorice.

Din punct de vedere istoric și cultural, localitatea Ghimbav aparține zonei etnografice a *Țării Bârsei*, în germană *Burzenland* (Fig. 4-6), cu centrul la Brașov. Această regiune a fost cucerită de maghiari încă de la începutul sec. al XIII¹⁰ sau chiar mai devreme, conform descoperirilor din necropola de la Feldioara¹¹ și colonizată cu diferite grupuri etnice din vestul Europei. Primii dintre aceștia par să fi fost pecenegii și secuii, așezați de regalitatea maghiară ca grăniceri, pentru zona de sud-estul Transilvaniei împotriva cumanilor¹². Un rol în sistemul defensiv al zonei par să-l fi avut și românii, menționați alături de cele două etnii, la care se adaugă sașii, într-un document din 1250, care se referă la campania militară a comitelui de Sibiu, Ioachim, contra Bulgariei, din jurul anului 1213¹³. În ce-i privește pe sași, din documentele medievale aflăm că regele maghiar Geza al II-lea (1141 – 1162) a fost cel care i-

⁷ Costea 2004, p. 71, nr. 47 (vezi aliniatul doi).

⁸ Cei 500 m spre est, pomeniți de Fl. Costea, ne îndepărtează de malul Bârsei și duc spre o zonă joasă, nicidecum la o cele „două terase aluvionare“, mai înalte decât terenurile din jur, zonă lipsită de vestigii arheologice. Prin urmare, credem că datele referitoare la indicația geografică și la distanță, menționate de autorul de mai sus, sunt greșite.

⁹ Costea 2002, p. 167, nr. 33; Costea 2004, p. 107 ș.u., Fig. 19.

¹⁰ Horedt 1958, p. 113.

¹¹ Ioniță 1994, p. 274, cu bibliografia.

¹² Năgler 1992, p. 115 ș.u.; Madgearu 2005, p. 115 cu bibliografia; Țiplic 2005, p. 157 ș.u.

¹³ Kristó 2004, p. 212 ș.u.; Spinei 1999, p. 13; Madgearu 2005, p. 115, cu bibliografia.

a chemat în Ardeal pe oaspeții regali (*hospites*) germani (*Teutonici*) sau flandrieni (*Flandrenses*) cum mai sunt ei numiți în unele surse scrise¹⁴. Istoriografia problemei este însă împărțită, unii autori considerând că această colonizare a fost începută de Ordinul cavalerilor teutoni, la inițiativa lui Andrei al II-lea (1205 – 1235), odată cu instalarea acestora în „Terra Borza”¹⁵. Diploma de instalare, datată la 1211, le permitea cavalerilor, conduși de către marele maestru Hermann von Salza, să ridice pe noul lor teritoriu „cetăți și orașe de lemn”¹⁶. Prin instalarea lor, regalitatea maghiară spera la securizarea granițelor împotriva năvălirilor cumaniilor ce stăpâneau regiunile de la sud și est de Carpați și extinderea catolicismului¹⁷.

În anii următori, încercând să profite de situația anarhică din regat, cauzată de participarea lui Andrei al II-lea la cruciada din 1217-1218, cavalerii au căutat să iasă de sub tutela suveranului și să treacă sub cea a papei. Acest fapt a atras după sine alungarea lor în anul 1225, cu toate că privilegiile acestora fuseseră de curând întărite (1222) printr-o nouă diplomă regală¹⁸.

Revenind la Ghimbav, datorită lipsei cercetărilor arheologice din zona nucleului vechi al așezării, începuturile sale sunt încă nelămurite. Acestea își datorează existența în mod cert coloniștilor germani¹⁹, într-o perioadă ce nu poate fi stabilită cu precizie. Cu toate că este atestată documentar destul de târziu, abia la 1342, începuturile sale trebuie să fi fost însă anterioare momentului construirii actualei biserici evanghelice. Biserica, cu hramul Sf. Petru, catolică la origini, a fost la origini o construcție de tip bazilical (de la care se mai păstrează doar planul și portalul romanic, care dă în sacristie), datată de unii specialiști la sfârșitul sec. al XIII-lea²⁰ sau prima jumătate a sec. al XIV-lea²¹. Ulterior, biserica a fost reconstruită în stil gotic²², iar în prima jumătate a sec. al XV-lea i s-a adăugat incinta fortificată, de formă ovală, specifică acestui tip de arhitectură defensivă a Țării Bârsei²³. La sfârșitul sec. al XIX-lea,

¹⁴ Fabritius-Dancu 1980; Năgler 1992, p. 148; Kristó 2004, p. 186 ș.u.

¹⁵ Engel 2006, 141.

¹⁶ Glassl 1971, p. 32.

¹⁷ Năgler 1992, p. 156; Țiplic 2005, p. 175 ș.u.

¹⁸ Adriányi 1971, p. 12 ș.u.; Anghel 1972, p. 22; Fabritius-Dancu 1980; Năgler 1992, p. 150 ș.u.; Țiplic 2005, p. 174 ș.u.; Istoria 2010, p. 470, 474 ș.u.

¹⁹ Năgler 1992, p. 156.

²⁰ Fabritius-Dancu 1980, nr. 44; Gheorghiu 1985, p. 85 (aici fără datare precisă); Entz 1996, p. 92 (aici sec. XIII); Fabini 1999, p. 787; Fabini 2009, p. 232.

²¹ Vătășianu 1959, p. 112, 237.

²² Vătășianu 1959, p. 112; Fabritius-Dancu 1980, nr. 44; Fabini 1999, p. 787; Fabini 2009, p. 232.

²³ Vătășianu 1959, p. 572; Drăguț 1982, p. 219 ș.u.

pentru a face loc construirii clădirii primăriei, a fost demolat bastionul porții și turnul de sud-est, iar șanțul fortificației a fost acoperit²⁴.

Referitor la vechea denumire a localității (Weidenbach / Vidombák), aceasta este considerată drept toponim de origine germană, tradus prin: „pârâul sălciiilor”²⁵.

II.2. Principalele evenimente și date istorice²⁶

- sf. sec. al XIII-lea sau prima jum. a sec. al XIV-lea Se construiește biserica cu hramul Sf. Petru, în stil romanic târziu.
- 1342 Prima mențiune documentară a localității. Într-un act de donație, în favoarea mănăstirii Sf. apostoli Petru și Pavel, între martorii redactării actului este pomenit și Konrad de Ghimbav.
- 1351 În conflictul în care capitul Brașovului reclamă uzurparea unei părți din dijma datorată bisericilor, de către comitele Nicolae de Brașov, capitul este reprezentat și de Cristian, parohul de Ghimbav.
- 1357 Printr-un act redactat de către conventul mănăstirii din Cluj-Mănăstur, Simon, fiul lui Nicolae de Ghimbav, în lipsa unor alți moștenitori, promite să lase moșia Ghimbavului drept moștenire comitelui Iacob de Brașov, cu condiția ca acesta din urmă să ofere soției sale și celor două fiice, o despăgubire în bani.
- 1366 Regele Ludovic I ordonă starețului mănăstirii din Cârța, să protejeze dreptul de proprietate al lui Petru, fiul lui *Michaelis* de Ghimbav (Wydembach), asupra moșiei Noul Săsesc (Vyfalu), drept acordat de către rege.
- 1368 Petru, vicevoievod al Transilvaniei, a amânat audierea dintre Petru, fiul lui Mihail de Ghimbav, pe de o parte, și, pe de altă parte, Tyl de Prejmer, în conflictul dintre cei doi.
- 1373-1735 În registrele papale pentru colectarea taxelor, este menționat Nicolae Pek de Brașov, cleric în dieceza de Strigoniu, căruia i s-a promis parohia bisericii din Ghimbav.
- 1377 Privilegiul lui Ludovic I, regele Ungariei, acordat sașilor din scaunul Brașov pentru construirea cetății Bran. Documentul confirmă legătura dintre orașul Brașov și

²⁴ Fabritius-Dancu 1980, nr. 44; Fabini 1999, p. 787; Fabini 2009, p. 232.

²⁵ Năgler 1992, p. 192, nr. 226; Kristó 2004, p. 195.

²⁶ Orbán 1873, p. 395 ș.u.; DIR C. IV, 1955, p. 73; Vătășianu 1959, p. 112, 237 ș.u.; DIR C, X, 1977, p. 66 ș.u.; Fabritius-Dancu 1980; DIR C, XI, 1981, p. 142 ș.u.; Fabini 1999, p. 785-790; Documenta 2002, p. 292 ș.u.; Fabini 2009, passim; Privilegiu 2011, passim; Privilegiu 2011a, passim; Wachner 2011, passim.

satele: Ghimbav, Cristian, Ghimbav, Vulcan, Codlea, Feldioara, Măieruș, Rotbav, Hălchiu, Hărman, Sânpetru, Bod, Prejmer.

- 1397 Regele Sigmund confirmă pentru *Cristianus, villicus* de Ghimbav, documentul emis de regele Ludovic I, privind drepturile de morărit și veniturile aferente.
- 1398 Francisc, decan de Brașov și paroh de Feldioara, confirmă autenticitatea documentului emis de regele Sigismund și vorbește despre Cristanus, *villicus* de Ghimbav și partajarea drepturilor de morărit și a veniturilor aferente morii din Cristian, între acesta și biserica Sf. Nicolae din Cristian. Johann Sydensuancz, judele Brașovului și membrii ai Consiliului de Brașov notifică pe Cristanus, *villicus* de Ghimbav, în legătură cu controversatul procent din moara de la Cristian, datorat bisericii Sf. Nicolae din Cristian.
- 1400 Dintr-o scrisoare de indulgență reiese că biserica din Ghimbav este dedicată Sf. Apostol Petru.
- 1405 Johann Sydensuancz, judele Brașovului și alți membrii ai Consiliului de Brașov confirmă că Euphemia, fiica lui Rudolf și ceilalți moștenitori ai comitelui Christian de Ghimbav, vând moara din Cristian, Bisericii Sf. Nicolae din aceeași localitate.
- 1413 În documentele capitlului Țării Bârsei este menționat Michael, paroh la Ghimbav și biserica din localitate, în legătură cu o serie de donații și reglementări specifice.
- 1419 Regele Sigismund de Luxemburg, poruncește, la rugămintea lui Symon din Brașov, către comunitățile satelor Ghimbav, Sânpetru, Hărman și Bod, să participe prin căraușie la întărirea fortificațiilor orașului Brașov.
- 1420 Localitatea este puternic afectată de invazia turcească din Țara Bârsei.
- 1421 Privilegiul lui Sigismund de Luxemburg, regele Ungariei, acordat orașului Brașov și satelor Hărman, Sânpetru, Bod, Hălchiu, Ghimbav și Vulcan, prin care sunt scutite de plata censului anual către rege, pentru anul în curs, din cauza invaziei turcești din Țara Bârsei.
- 1422 Porunca lui Sigismund de Luxemburg, către voievodul Transilvaniei, Nicolae Csáki, să respecte scutirea de impozitul Sf. Martin, acordată pe timp de 10 ani, satelor Hărman, Bod, Hălchiu, Ghimbav și Vulcan, ca urmare a pagubelor suferite prin invazia turcească.
- 1454 Porunca regelui Ladislau al V-lea, către comunitățile satelor Ghimbav, Sânpetru, Bod și Hărman, să participe la construirea fortificațiilor orașului Brașov și la apărarea lui în cazul unei învazii turcești.

- 1456 Preoții din Ghimbav și Sâmpetru sunt convocați la Dionisius, arhiepiscop de Esztergom, conform unui document care confirmă alegerea lui Jacob din Zlatna ca paroh la Bod.
- 1457 Petru, paroh de Ghimbav și decan al capitlului din Țara Bârsei, confirmă alegerea lui Caspar Berwart ca paroh la Hărman.
- 1464 Petru, paroh de Ghimbav și decan al capitlului din Țara Bârsei, invită pe toți credincioșii să facă donații pentru construirea bisericii din Noul Săsesc.
- 1469 Regele Matei Corvin poruncește către toți strângătorii de impozite, să respecte scutirea de orice impozite acordată posesiunii Ghimbav (Wydembach) din cauza pagubelor produse de incendiu.
- sec. al XV-lea În diferite etape, bazilica romanică este transformată, primind elemente gotice. Se construiește incinta fortificată care înconjoară biserica.
- 1510 La Ghimbav sunt înregistrați 133 de proprietari, 11 văduve, doi coloniști, 10 arme, șase ciobani, un morar, un învățător, un clopotar și un servitor, iar cinci case sunt pustii.
- 1546 Sentința magistratului orașului Brașov înaintată în recurs către Universitatea săsească, în procesul dintre Valentinus Illyessy, în numele fiului său, Gaspar de Belin și locuitorii posesiunii Ghimbav, cu privire la moara moștenită de la Petrus Forro, lăsată în stăpânire posesiunii Ghimbav din cauza nerevendicării moștenirii în termen de 12 ani. Sentința Universității Săsești înaintată în recurs către regina Isabela, în legătură cu același proces.
- 1547 Sentința lui Ioannes Kemeny de Mănăstireni, viceloțitorul reginei Isabela, după procesul dintre Valentinus Illyessy și Benedictus Myako de Neua în numele posesiunii Ghimbav, cu privire la moara rămasă de la Petrus Forro.
- 1555 Regele Ferdinand I, confirmă, la rugămintea lui Gallus Bornemizza, senator din Brașov, documentul lui Ioannes Kemeny de Mănăstireni, cu privire la moara din Ghimbav rămasă de la Petrus Forro.
- 1586 Biserica este distrusă de un incediu.
- 1599 Trupele lui Mihai Viteazul incendiază localitatea.
- 1603 Trupele imperiale conduse de generalul Basta poposesc la Ghimbav și de acolo jefuiesc suburbiile Brașovului și satele din jur.
- 1604 Documentele menționează din nou trupele lui Basta, care ierneză la Ghimbav și în alte localități din Țara Bârsei, provocând mari daune locuitorilor.

- 1611 Trupele principelui Gabriel Báthory incendiază numeroase localități din Țara Bârsei, printre care și Ghimbavul.
- 1612 Biserica fortificată este predată fără luptă lui Gabriel Báthory.
- 1629 Un incendiu afectează biserica fortificată și o bună parte din casele din localitate.
- 1642 Biserica fortificată este aprinsă de un fulger.
- 1658 Biserica fortificată este predată fără luptă, armatei turco-tătare. Din cele 909 de persoane refugiate în incintă, cele mai multe au fost luate în robie sau ucise. Doar 65 de persoane au scăpat prin fugă, alte 155 fiind ulterior răscumpărate de brașoveni. Localitatea a fost jefuită și incendiată împreună cu biserica fortificată.
- 1660 Se reconstruiește corul și sacristia bisericii.
- 1665 Este renovat turnul bisericii.
- 1666-1684 Sunt menționate lucrări de reparații la fortificația bisericii.
- 1673, 1682 O serie de incendii afectează localitatea.
- 1700 Prima mențiune a comunității românești de la Ghimbav.
- 1704 Curuții pradă Ghimbavul de 200 de cai.
- 1710-1720 În locul „La cruci” se construiește prima biserică românească ortodoxă, pe locul unde mai devreme fusese un lacăcaș de cult improvizat.
- 1718-1719 Localitatea este afectată de o epidemie de ciumă în care mor 96 de locuitori.
- 1733, 1777 Incendii repetate în oraș.
- 1738, 1739 Biserica evanghelică este acoperită cu învelitoare din țigla.
- 1775 Sunt construite actualele bolți ale bisericii evanghelice.
- 1780-1783 Se construiește actuala biserică ortodoxă, ca urmare a donațiilor făcute de negustorul brasovean, Ioan Boghici.
- 1876 Este demolat turnul de intrarea în incinta fortificată a bisericii, în locul său fiind construită primăria veche din Ghimbav. Intrarea în biserica fortificată este mutată în zona de sud.
- 1916 La Ghimbav au loc lupte grele în cadrul bătăliei pentru Brașov din timpul primului război mondial.
- 1921 Se construiește fabrica de mucava și filatura de lână.
- 1940 Au fost demolate majoritatea cămarilor de provizii care înconjurau partea interioară a incintei fortificate a bisericii evanghelice.

II.3. Evoluția istorică a denumirii²⁷

- 1342 Weidinbach
- 1351 Widenbach
- 1357 Wildumbach, poss. Wyndunbach, ripa Wydunbah
- 1373-1375 Widenbach
- 1377 Woydemboh
- 1413 Widembach
- 1420 Wydenbach, villa Wydenbach
- 1421 villa Wydembah
- 1488 Weidenbach
- 1689 Gimhav
- 1760-1762 Vidombák
- 1769-1773 Vidombach, Weidenbach
- 1850 Gyimbáff, Weidenbach
- 1854 Vidombák, Weidenbach, Gimhav

II.4. Evoluția statutului administrativ

În evul mediu, localitatea făcea parte din rândul comunităților libere săsești din Districtul Brașovului. Împreună cu satele Cristian și Vulcan, Ghimbavul se afla sub jurisdicția scaunului Râșnov.

Documentul din anul 1342 care-l pomeneste pe Konrad de Ghimbav este considerat drept prima atestare documentară a localității, chiar dacă mențiunea nu se referă strict la aceasta.

În documentele medievale, localitatea Ghimbav este pomenită destul de târziu, doar la 1357, unde apare sub denumirea de *possessio Wyndunbach*, ulterior, după mai bine de șase decenii, la 1420, fiind pomenit satul propriu-zis (*villa Wydenbach*).

Prin Legea nr. 2/1968, *privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România* republicată în 1981, Ghimbavul devine comună suburbană, iar prin Legea nr. 674/2002, *privind declararea ca oraș a comunei Ghimbav, județul Brașov*, publicată în Monitorul Oficial din 23 decembrie 2002, localitatea este declarată oraș.

²⁷ Pentru mai multe detalii vezi materialul cartografic consultat și lucrările: DIR C. IV, 1955, p. 73; Suciș 1968, p. 259; DIR C, X, 1977, p. 66 ș.u.; DIR C, XI, 1981, p. 142 ș.u.; Nussbächer 2011, p. 32.

III. IDENTIFICAREA ZONELOR PROTEJATE CARE CUPRIND PATRIMONIUL ARHEOLOGIC ȘI DEFINIREA ZONELOR DE PROTECȚIE ALE ACESTORA

III.1. Considerații generale

Conform O.G. 43/2000 republicată *privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național* cu modificările și completările ulterioare, **patrimoniul arheologic** este definit astfel: *patrimoniul arheologic reprezintă ansamblul bunurilor arheologice care este format din:*

- 1. siturile arheologice înscrise în Repertoriul arheologic național, cu excepția celor distruse ori dispărute, și siturile clasate în Lista monumentelor istorice, situate suprateran, subteran sau subacvatic, ce cuprind vestigii arheologice: așezări, necropole, structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat, definite conform legii;*
- 2. bunurile mobile, obiectele sau urmele manifestărilor umane, împreună cu terenul în care acestea au fost descoperite.*

Zonele de protecție ale monumentelor istorice și siturilor arheologice sunt spații înconjurătoare substanței (parcele) care trebuie protejată, ce joacă rol de tampon între receptor și o potențială sursă de agresiune.

Zonele de protecție sunt constituite din suprafața de teren în care acțiunea factorilor naturali și antropici poate avea impact negativ direct asupra acestora, cu următoarele efecte:

- distrugerea bunurilor construite ce constituie elementul cu valoare de patrimoniu
- poluarea mediului cu efecte asupra monumentului/sitului
- degradarea peisajului înconjurător
- împiedicarea percepției vizuale a calității monumentului/sitului.

III.2. Zone protejate care cuprind patrimoniu arheologic

1. Situl arheologic de la Ghimbav, Podul Bârsei sau La Bârsă

Statut administrativ: sit arheologic înscris în Repertoriul Arheologic Național

Cod LMI: -

Cod RAN: 40223.01 și 40223.02

Punct/Toponim: Podul Bârsei / La Bârsă

Adresa/Localizare: la nord-vest de oraș, la cca. 150-200 m înainte de podul peste râul Bârșa, de ambele părți ale șoselei spre Codlea (DN 1).

Descrierea sitului: numeroase materiale arheologice, descoperite în special pe partea stângă a drumului, pe o ușoară ridicătură a solului a cărei diferență de nivel măsoară doar cca. 0,50 – 1,00 m față de terenul din jur (Fig. 9-10).

Descrierea zonei de protecție: la vest și nord-vest – drumurile paralele cu valea Bârsei; la nord, nord-est, sud și est – limite de parcelă și drumuri de exploatație agricolă vizibile pe ortofotoplan (vezi Fig. 9-10).

Încadrare cronologică: Bronz timpuriu, cultura Schneckenberg; Hallstatt; La Tène.

Referințe bibliografice: Roska 1942, p. 305, nr. 75²⁸; Costea 2002, p. 167, nr. 33; Costea 2004, p. 45, nr. 54, p. 71, nr. 47, p. 107 ș.u., nr. 63, Fig. 19.

2. Situl arheologic de la Ghimbav, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert*

Statut administrativ: sit arheologic înscris în Repertoriul Arheologic Național

Cod LMI: -

Cod RAN: 40223.01

Punct/Toponim: *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert*

Adresa/Localizare: la nord de oraș, în spatele unei ferme agricole (fostă magazie C.A.P.), pe terasa aluvionară a unui pârâu care lega Ghimbășelul de valea Bârsei, azi parțial regularizat și colmatat în cea mai mare parte²⁹.

Descrierea sitului: necropolă formată din mai multe mormite în cistă, descoperite întâmplător în anii 1905 și 1929, anterior acestora fiind descoperite alte patru sau cinci morminte. Lipsa unor cercetări arheologice recente, alături de culturile agricole din prezent împiedică delimitarea exactă a sitului. Caracterul acestuia contribuie și el la situația existentă, dat fiind faptul că un cimitir presupune vestigii îngropate și nu unele răspândite la suprafață, ca în cazul unei așezări (vezi Fig. 11-12).

Descrierea zonei de protecție: Înainte de stabilirea unei zone de protecție, este necesară efectuarea unor noi cercetări, în vederea delimitării cât mai exacte a sitului.

Încadrare cronologică: Bronz timpuriu, cultura Schneckenberg.

²⁸ Aici se vorbește greșit despre o așezare Schneckenberg, citându-se însă lucrarea lui H. Schroller, care menționează de fapt, mormintele descoperite la începutul sec. XX.

²⁹ În Repertoriul Arheologic Național, situl este localizat greșit în punctul *La Bârșa*.

Referințe bibliografice: Schroller 1933, p. 68, nt. 8 și p. 77, nr. 125; Prox 1941, p. 72 ș.u.; Costea 2004, p. 45, nr. 55³⁰.

3. Situl arheologic la Ghimbav, La Arini

Statut administrativ: descoperire arheologică inedită

Cod LMI: -

Cod RAN: -

Punct/Toponim: La Arini

Adresa/Localizare: la nord de oraș, în spatele Parcului Industrial Ghimbav, înainte de coborârea în lunca Bârsei, la intersecția drumului de câmp ce trece pe la sud de parc, cu un alt drum care duce la stâna din zonă.

Descrierea sitului: posibilă locuire sporadică, descoperită pe ultima parcelă aflată la nord de drumul de acces din DJ 103C, într-o zonă ușor mai înaltă, aproape de un fost cot al văii Bârsei (vezi Fig. 11-12).

Descrierea zonei de protecție: la sud, sud-vest, vest, nord-vest și nord, nord-est – drumuri de exploatare agricolă; la est – limită de parcelă (vezi Fig. 11-12).

Încadrare cronologică: Epocă nedeterminată.

Referințe bibliografice: cercetări inedite D. Sana, iulie 2013.

4. Ansamblul bisericii evanghelice fortificate

Statut administrativ: monument de arhitectură cu potențial arheologic

Cod LMI: BV-II-a-A-11702

Cod RAN: -

Punct/Toponim: -

Adresa/Localizare: Str. Morii, nr.170.

Descrierea sitului: ansamblul format din actuala clădire a bisericii (inițial construită în stil romanic, ulterior modificată în mai multe etape), împreună cu incinta fortificată, ce mai păstrează doar cinci din cele șapte turnuri și urma unui zwingler pe latura de nord, casa parohială și parcelele de teren aparținătoare (vezi Fig. 15-16).

Descrierea zonei de protecție: la sud și la est – parțial o stradă și malul stâng al pârâului Ghimbășel; la nord – limite de parcele; la nord-vest – Str. Nouă; la sud-vest – limita urmează Str. Nouă până la intersecția cu Str. Morii, după care continuă pe limită de

³⁰ Aici fără precizări cu privire la localizare.

proprietate până la intersecția cu o stradă care vine din Str. Morii, paralel cu Ghimbășelul (vezi Fig. 15-16).

Încadrare cronologică: sec. XIII – XIX.

Referințe bibliografice: Vătășianu 1959, p. 112, 237; Fabritius-Dancu 1980, nr. 44; Drăguț 1982, p. 219 ș.u.; Gheorghiu 1985, p. 85; Entz 1996, p. 92; Fabini 1999, p. 787; Fabini 2009, p. 232.

5. Biserica ortodoxă „Sf. Treime“

Statut administrativ: monument de arhitectură cu potențial arheologic

Cod LMI: BV-II-a-A-11701

Cod RAN: -

Punct/Toponim: -

Adresa/Localizare: Str. Avram Iancu, nr. 316

Descrierea sitului: clădirea bisericii împreună cu parcela de teren aparținătoare. Biserica, construită inițial din lemn (între anii 1710-1720), a fost distrusă de un incendiu în anul 1737, apoi refăcută din paianță, iar ulterior, cu aprobarea împăratului Iosif al II-lea, s-a construit actuala biserică de zid (vezi Fig. 15-16).

Descrierea zonei de protecție: la nord – Str. Avram Iancu; la sud – Str. Cristianului; la vest și la est – limite de proprietate (vezi Fig. 15-16).

Încadrare cronologică: sec. XVIII – XIX.

Referințe bibliografice: Ghid 2011, passim.

III.3. Situri arheologice sau descoperiri izolate, neidentificate pe teren

6. Situl arheologic de la Ghimbav, la 500 m est de punctul La Bârsă

În Repertoriul arheologic al județului Brașov, F. Costea menționează o altă așezare din prima epocă a fierului, situată „la circa 500 m mai spre est (de punctul La Bârsă), tot pe malul drept al Bârsei, unde se pot observa două terase aluvionare, mai înalte cu circa 1 m decât restul terenului arabil”. Cu toate indicațiile de mai sus, verificările noastre în teren nu au dus la identificarea acestui sit, fapt datorat în mare parte culturilor agricole din această perioadă a anului, care au îngreunat observațiilor arheologice.

Încadrare cronologică: Hallstatt.

Referințe bibliografice: Costea 2004, p. 71, nr. 47.

7. Posibil sit hallstattian între Ghimbav și Brașov, în zona aeroportului. Datorită regimului pe care îl are aeroportul, informația nu a putut fi verificată.

Referințe bibliografice: Costea 2004, Fig. 19.

8. Conform tradiției locale, prima vatră a localității a fost la „Câmpșor”, pe locul aerodromului actual. Este posibil ca această legendă locală să aibă la bază, o serie de descoperiri arheologice din zonă, precum cea de la punctul 7. Datorită regimului pe care îl are aeroportul, informația nu a putut fi verificată.

Referințe bibliografice: Ghid 2011, p. 33.

9. Literatura istorică veche pomenește existența unei capele numită „Af de Marja Kirch”, situată la de sud (?) de intersecția dintre vechiul drum județean cu drumul Brașovului. Existența acesteia este atestată de urmele unor ziduri descoperite cu prilejul construcției drumului județean de la sf. sec. al XIX-lea. Zona este azi ocupată de construcții, astfel că informația nu mai poate fi verificată.

Referințe bibliografice: Herfurth 1898, p. 41; Fabini 1999, p. 789.

Precizăm că denumirea și numerotarea punctelor de mai sus (III.2-III-3), corespunde cu numerotarea din planșele de reglementări și de pe planul general.

IV. CONCLUZII

IV.1. Considerații generale și disfuncționalități

Constituind, încă din cele mai vechi timpuri, un mediu propice de locuire și activitate pentru diversele comunități umane, localitatea Ghimbav, este rezultatul suprapunerii mai multor etape de dezvoltare, cu rădăcini în evul mediu și vestigii istorice care datează încă din preistorie. Așa cum am mai spus, credem că numărul destul de redus al vestigiilor arheologice, descoperite până în prezent la Ghimbav, reprezintă doar un stadiu al cercetărilor. Acest lucru este însă greu de înțeles datorită apropierii de Brașov, oraș cu un muzeu județean și specialiști cu pretenții. Cercetările acestora, vechi de câteva deceni și rezumate doar la verificări în teren (1977) și sondaje (1979), denotă în opinia noastră, nimic altceva decât lipsă de interes. Altfel nu ne putem explica de ce nu a fost verificată informația păstrată în tradiția locală conform căreia, prima vatră a localității a fost la *Câmpșor*, pe locul aerodromului actual³¹. Asemenea legende locale reflectă, în majoritatea cazurilor, realități arheologice. Un alt exemplu în acest sens este și localizarea greșită a descoperirilor arheologice de la începutul sec. al XX-lea³², cu toate că toponimul locului poate fi identificat cu ușurință pe hărțile mai vechi³³. La acestea se mai adaugă necunoașterea vestigiilor preistorice din punctul *La Arini*, puține ce-i drept³⁴, dar concludente, despre a căror existență nu este semnalat nimic în literatura locală de specialitate.

Epoca bronzului oferă cele mai vechi descoperiri arheologice de pe teritoriul administrativ al localității. Acestea nu au beneficiat însă de cercetări arheologice recente, care să ne ofere mai multe informații. Se poate afirma totuși că avem de-a face cu cel puțin o așezare, cea din punctul *Podul Bârsei / La Bârsă* și un cimitir, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert*, care deservea probabil așezarea. În lipsa unor săpături arheologice sistematice, relația dintre cele două obiective nu poate fi decât presupusă.

Prima epocă a fierului oferă noi descoperiri arheologice preistorice, certe, pe teritoriul administrativ al localității. Din păcate, acestea au beneficiat doar sondaje și de cercetări de suprafață. Ne referim aici la situl aflat în punctul *Podul Bârsei / La Bârsă* și la cel aflat la „cca.

³¹ Ghid 2011, p. 33.

³² <http://ran.cimec.ro/sel.asp?descript=ghimbav-brasov-asezarea-schneckenberg-de-la-ghimbav-cod-sit-ran-40223.01>, cu bibliografia.

³³ Vezi Planurile Directoare de Tragere ale armatei române, scara 1:20000, secțiunea 3957, Vest oraș Stalin, 1955, care au la bază hărți austriece din perioada anterioară.

³⁴ Cercetări inedite D. Sana, iulie 2013.

500 m est” mai la est. Credem că aceste prezențe hallstattiene merită noi cercetări, în vederea îmbogățirii cunoștințelor pe care la avem despre epoca istorică aici amintită, cu atât mai mult cu cât ultimul punct nu a putut fi identificat de noi.

După o perioadă îndelungată de hiatus reprezentată de Hallstattul mijlociu și târziu, precum și la o bună parte din cea de-a doua epocă a fierului (La Tène), pe teritoriul localității sunt consemnate noi descoperiri ale acestei ultime perioade istorice menționate. Ne referim aici la apariția incidentală a unui *catillus* din tuf vulcanic, din anul 1977. Deși sondajele din anul 1979, nu au confirmat existența unei așezări dacice, prezenței unei locuiri în zonă nu poate fi exclusă. Rămâne așadar ca cercetările viitoare să confirme sau să infirme această ipoteză.

După o nouă și îndelungată perioadă lipsită de vestigii arheologice, cea a epocii romane, a migrațiilor și evul mediu timpuriu, în zonă este consemnată actuala așezare împreună cu biserica Sf. Petru. În lipsa unor cercetări arheologice, începuturile acestora nu pot fi însă stabilite cu certitudine. Se lasă astfel pradă incertitudinilor, debutul locuirii de la Ghimbav, în timp ce originea bisericii de mai sus este plasată, așa cum am arătat, fie la sfârșitul sec. al XIII-lea sau în prima jumătate a sec. al XIV-lea. Nu este clar nici debutul lucrărilor de fortificare ale bisericii, plasate după unele opinii în prima jumătate a sec. al XV-lea. În forma ovală a incintei, H. Fabini vede nu doar un tip de arhitectură defensivă specific Țării Bârsei, așa cum îl consideră V. Drăguț, ci existența unor lucrări de fortificare „cu mult înainte de tacurile turcești”³⁵ din anii 1420 și 1432.

În concluzie, pentru toate perioadele istorice (epoca bronzului, prima epocă a fierului, La Tène și evul mediu), se evidențiază faptul că lucrurile nu sunt lămurite în totalitate, necesitând cercetări arheologice suplimentare.

În final, nu putem să nu constatăm lipsa oricăror descoperiri medievale din zona veche a localității, cu toate că rădăcinile sale coboară cel puțin până în sec. al XIII-lea. Acest lucru se datorează cu siguranță lipsei unui regim mai strict al construcțiilor din zona centrală. Delimitarea corectă a acestora și instituirea unui regim de protecție asupra lor, credem că este de un real folos pentru o comunitate care încearcă să-și construiască prezentul, exploatând vestigiile trecutului.

³⁵ Fabini 2009, p. 60.

V. PROPUNERI

V.1. Propuneri pentru Regulamentul Local de Urbanism

Reguli generale cu privire la modul de ocupare a terenurilor și modul de construire

- Art. 1. Siturile arheologice clasate în Lista Monumentelor Istorice, ansamblurile urbane cu potențial arheologic și siturile arheologice reperate sunt adunate de prezentul studiu sub denumirea de Zone protejate care cuprind patrimoniu arheologic (în continuare ZPCPA) și se bucură de protecție în conformitate cu prevederile Legii 422/2001, republicată, a O.G. 43/2000 republicată și a prezentului regulament.
- Art. 2. În zonele delimitate ca ZPCPA, emiterea autorizației de construire pentru lucrările de construire, modificare, extindere sau reparare a căilor de comunicație, dotărilor tehnico-edilitare (inclusiv cele subterane), excavările, exploatările de cariere, construcțiile de rețele edilitare magistrale, amenajările de îmbunătățiri funciare, rețelele de telecomunicații, amplasarea de antene și relee de telecomunicații, lucrările de cercetare și prospectare a terenurilor (foraje, excavări) necesare efectuării studiilor geotehnice sau geologice, amplasarea balastierelor sau sondelor, precum și alte lucrări ce afectează suprafața solului în zonele cu patrimoniu arheologic, inclusiv în zona lor de protecție, indiferent dacă se execută în intravilanul sau extravilanul localității și indiferent de forma de proprietate a terenului, se va face numai pe baza și în conformitate cu avizul prealabil al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor deconcentrate ale acestuia (Direcția pentru Cultură Brașov).
- Art. 3. Intervențiile de construire de tipul celor enumerate la Art. 2, efectuate în suprafețele de teren delimitate ca situri arheologice, vor putea demara numai după descărcarea terenului de sarcină arheologică, aceasta fiind procedura legală prin care un teren în care a fost evidențiat patrimoniu arheologic poate fi redat activităților umane curente.
- Art. 4. Descărcarea de sarcină arheologică presupune efectuarea unor lucrări de specialitate (săpătură arheologică preventivă), pe toată suprafața afectată de lucrările de construire și redactarea Raportului tehnic de cercetare, după caz, cu propunerea de emitere a Certificatului de descărcare de sarcină arheologică (dacă nu există structuri sau elemente constructive arheologice valoroase care să necesite protecție *in situ*).
- Art. 5. Costurile aferente săpăturilor arheologice preventive intră în sarcina beneficiarului lucrărilor de construire (cf. art. 7, lit. a) din OG 43/2000 republicată).
- Art. 6. Intervențiile efectuate în zonele de protecție ale siturilor arheologice, determinate de construirea de autostrăzi, drumuri, hale industriale, depozite, exploatări de cariere,

rețele edilitare magistrale, amenajări de îmbunătățiri funciare, cartiere cu locuințe colective etc., dată fiind amploarea unor astfel de proiecte și suprafața mare de teren ce urmează a fi afectată, vor putea demara numai după efectuarea unui diagnostic arheologic instruziv (sondaje arheologice) și întocmirea unui raport de specialitate.

- Art. 7. Diagnosticul arheologic are drept scop determinarea prezenței sau absenței materialelor arheologice, a structurilor, complexelor, artefactelor sau ecofactelor din zona afectată de proiect. În cazul descoperirii unor vestigii arheologice, evaluarea de teren va urmări distribuția lor spațială, caracterul și starea lor de conservare, iar concluziile acestui raport, vor fi cuprinse în proiectul tehnic al investiției conform Art. 7 din Ordonanța Guvernului Nr. 43/2000 republicată.
- Art. 8. Diagnosticul arheologic va avea rolul de a delimita clar, atât în teren și pe planurile topografice anexate la documentația beneficiarului, toate vestigiile aflate pe întreg perimetrul afectat de obiectivele de investiție și de a propune, prin *Raportul de diagnostic arheologic*, soluțiile tehnice necesare protejării acestora (cercetare arheologică preventivă, supraveghere etc.).
- Art. 8. Costurile necesare lucrărilor de Diagnostic arheologic intră în sarcina beneficiarului lucrărilor de construire.
- Art. 9. Intervențiile efectuate în zonele de protecție ale siturilor arheologice, determinate de construirea de locuințe unifamiliale, anexe gospodărești, repararea căilor de comunicație, rețele tehnico-edilitare subterane, lucrările de cercetare și prospectare a terenurilor (foraje, excavări) necesare efectuării studiilor geotehnice sau geologice etc., vor putea demara cu condiția supravegherii arheologice pe întreaga durată a săpăturilor de orice fel și întocmirea unui raport de specialitate.
- Art. 10. Supravegherea arheologică va avea rolul de a determina prezența sau absența materialelor arheologice, a structurilor, complexelor, artefactelor sau ecofactelor din zona afectată de proiect. În cazul descoperirii unor vestigii arheologice, se va dispune sistarea temporară a lucrărilor de construire și demararea unor cercetări arheologice preventive.
- Art. 11. Costurile aferente supravegherii arheologice intră în sarcina beneficiarului lucrărilor de construire.
- Art. 12. În perimetrul ZPCPA săpăturile arheologice întreprinse asupra patrimoniului arheologic se efectuează numai pe baza și în conformitate cu autorizația de cercetare emisă de Ministerul Culturii.

Art. 13. Cercetarea arheologică se realizează numai cu personal de specialitate, atestat de Ministerul Culturii și înregistrat în Registrul arheologilor.

Art. 14. Descoperirile arheologice întâmplătoare, ocazionate de lucrările de construire de tipul celor enumerate la Art. 2, efectuate în afara zonelor delimitate ca ZPCPA și a zonelor de protecție ale acestora, vor determina sistarea temporară a respectivelor lucrări până la finalizarea cercetărilor arheologice preventive și obținerea descărcării de sarcină arheologică a zonei.

Art. 15. Descoperirile arheologice întâmplătoare se anunță, în termen de cel mult 72 de ore, primarului, serviciului de urbanism sau Direcției pentru Cultură Brașov, de către persoana descoperitoare, proprietarul ori titularul dreptului de administrare a terenului în cauză.

Art. 16. Întocmirea Planurilor Urbanistice Zonale, în vederea introducerii în intravilan a suprafețe de teren care înglobează și situri arheologice sau zone de protecție ale acestora, se va face numai pe baza și în conformitate cu avizul prealabil al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor deconcentrate ale acestuia (Direcția pentru Cultură Brașov).

Art. 17. Dispoziții tranzitorii și finale

- se va întocmi PUZ-CP

Interdicții

- Se interzice efectuarea de săpături la și pentru amplasarea de construcții de orice fel fără descărcarea de sarcină arheologică a suprafețelor de teren cuprinse în perimetrul ZPCPA.

- Până la elaborarea unor documentații de urbanism avizate și aprobate în vederea stabilirii regulilor de construire aplicabile pentru zona (subzona) respectivă și necesitatea realizării în zonă (subzonă) a unor lucrări de utilitate (interes) publică, cercetare arheologică, conservare, protejare, restaurare sau punere în valoare a unor monumente istorice se interzice autorizarea directă a oricărui tip de lucrări.

V.2. Propuneri pentru modificarea și completarea Listei Monumentelor Istorice și a Repertoriului Arheologic Național

- Referitor la situl arheologic de la Ghimbav, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert*, cod RAN: 40223.01, propunem modificarea datelor Repertoriul Arheologic Național (în continuare RAN) referitoare la localizare, necropola neaflându-se în același loc cu așezarea din punctul la Bârsă ci la cca. 2 km în direcția nord-est. Precizăm că aceste informații nu sunt

descoperiri de dată recentă, ci unele publicate încă din 1941, scăpate din vedere la întocmirea și corectarea RAN.

- Propunem identificarea, cartarea și cercetarea arheologică a sitului hallstattian de la Ghimbav, *la 500 m est de punctul La Bârsă*, încă neinventariat, concomitent cu înscrierea acestuia în RAN sau, după caz, în LMI.

- Propunem cercetarea arheologică a vestigiilor de la Ghimbav, *La Arini*, descoperite recent ca urmare a unor cercetări de suprafață, concomitent cu înscrierea acestora în RAN sau, după caz, în LMI.

- Propunem identificarea, cartarea și cercetarea arheologică a vechii capele menționate în publicațiile de la sfârșitul sec. al XIX-lea, concomitent cu înscrierea sa în RAN sau, după caz, în LMI.

V.3. Propuneri pentru dezvoltare turistică a zonei

Având în vedere prezența unor situri arheologice și monumente istorice deosebit de valoroase, pe raza localității, considerăm oportună o mai bună gestionare a acestora, în scopul creșterii atractivității zonei din punct de vedere turistic.

Pentru atingerea acestui obiectiv propunem următoarele:

- actualizarea și corectarea informațiilor oferite pe site-ul primăriei și pe site-ul specific (<http://www.ghimbav-turism.ro/>) referitoare la istoria locală;
- republicarea ghidului de promovare a orașului, într-o manieră profesionistă, cu texte accesibile publicului larg, dar redactate cu rigoare științifică și în limbi de circulație internațională alături de fotografii de calitate, din care să dispară imagini precum cea a „cavalerului” îmbrăcat în armură fantezistă de Hollywood³⁶, suprapusă peste imaginea bisericii medievale, exemplu flagrant de kitsch și lipsă de profesionalism;
- popularizarea ansamblului bisericii evanghelice, cel mai impresionant monument istoric local, prin intermediul unui pliant redactat în mai multe limbi (germană, engleză, maghiară și română), care să conțină, pe lângă un scurt istoric și un plan cu traseul elementelor de fortificație ce nu se mai păstrează astăzi la suprafața solului (turnul vechi al porții, zvingerul de pe latura de nord, șanțul fortificației etc.), alături de alte planuri, fotografii și relevee istorice;

³⁶ Vezi Ghid 2011, p. 44.

- realizarea unor reconstrucții virtuale (3D) a ansamblului bisericii evanghelice, care să reflecte evoluția monumentului, în diferitele sale etape de evoluție (bazilica romanică, biserica gotică și modificările ulterioare);
- reamenajarea pieței centrale prin: a) demolarea și mutarea pe un alt amplasament a construcției tehnice (SRM?) din zona sudică, construcție care degradează ținuta urbană a zonei și pune în pericol siguranța ansamblului bisericii evanghelice; b) toaletarea arborilor pentru a sporii vizibilitatea bisericii fortificate; c) schimbarea învelitorii de tablă cu una din țiglă solzi și revenirea la geometria inițială a lucarnelor imobilului adosat cetății pe latura de nord-est; d) uniformizarea învelitorii (obligatoriu țiglă solzi), revenirea la geometria inițială a tâmplăriei imobilului adosat cetății pe latura de nord și renunțarea la reclamele agresive;
- identificarea și cercetarea bisericilor ortodoxe din lemn, consemnate în locul „La cruci”, anterioare construcției actuale din piatră și valorificarea turistică a acestora prin intermediul unui pliant redactat în mai multe limbi (germană, engleză, maghiară și română), care să conțină, pe lângă un scurt istoric și date legate de planimetria acestora;
- finanțarea unor campanii de cercetări arheologice care să aducă noi informații cu privire la istoria locală a comunității, promovate apoi prin intermediul unor publicații de popularizare și al unor expoziții muzeale;
- identificarea, cercetarea, conservarea și expunerea în scop turistic a zidurilor vechii capele menționate în publicațiile de la sfârșitul sec. al XIX-lea.

Considerăm utilă introducerea monumentelor într-un circuit turistic, care să includă cât mai multe obiective similare din zonă. Astfel de funcțiuni ar crea fonduri pentru întreținerea continuă a clădirilor monument, contribuind la stoparea degradării lor.

VI. SURSE DE DOCUMENTARE

VI.1. Surse bibliografice

- Adriányi 1971: G. Adriányi, *Zur Geschichte des Deutschen Ritterordens in Siebenbürgen*, în Ungarn-Jahrbuch. Zeitschrift für die Kunde Ungarns und verwandte Gebiete, 3, 1971, p. 9-22.
- Anghel 1972: Gh. Anghel, *Cetăți medievale din Transilvania*, București, 1972.
- Bănică 2006: S. Bănică, *Studiul fizico-geografic al bazinului râului Bârsa – cu privire specială asupra peisajelor*, Rezumatul tezei de doctorat, București, 2006.
- Costea 2002: Fl. Costea, *Dacii din sud-estul Transilvaniei înaintea și în timpul stăpânirii romane*, Brașov, 2002.
- Costea 2004: Fl. Costea, *Repertoriul arheologic al județului Brașov*, Brașov, 2004.
- Drăguț 1982: V. Drăguț, *Arta românească. Preistorie, antichitate, ev mediu, renaștere, baroc*, București, 1982.
- Enciclopedia 1982: *Enciclopedia geografică a României*, București, 1982.
- Engel 2006: P. Engel, *Regatul Sfântului Ștefan: istoria Ungariei medievale: 895-1526*, Cluj-Napoca, 2006.
- Entz 1996: G. Entz, *Erdély építészete a 14–16. században*, Cluj-Napoca, 1996.
- Fabini 1999: H. Fabini, *Atlas der siebenbürgisch-sächsischen Kirchenburgen und Dorfkirchen*, vol. 1-2, Sibiu, 1999.
- Fabini 2009: H. Fabini, *Universul cetăților bisericești din Transilvania*, Sibiu, 2009.
- Fabritius-Dancu 1980: J. Fabritius-Dancu, *Cetăți țărănești săsești din Transilvania*, în Revista Transilvania, Sibiu, 19, 1980.
- Geografia 1987: *Geografia României. Vol. III, Carpații românești și Depresiunea Transilvaniei*, București, 1987.
- Gheorghiu 1985: T. O. Gheorghiu, *Arhitectura medievală de apărare din România*, București, 1985
- Ghid 2011: *Cartea de vizită a Orașului Ghimbav. Ghid de promovare a resurselor turistice și de imagine*, Ediția a doua, Brașov, 2011.
- Glassl 1971: H. Glassl, *Der deutsche Orden im Burzenland und in Rumänien (1211—1225)*, în Ungarn-Jahrbuch. Zeitschrift für die Kunde Ungarns und verwandte Gebiete, 3, 1971, p. 23-49.
- Herfurth 1898: F. Herfurth, *Das sächsische Honterusfeier*, Brașov, 1898.

- Horedt 1958: K. Horedt, *Contribuții la istoria Transilvaniei în sec. IV-XIII*, București, 1958.
- Iancu et al. 1971: M. Iancu, E. Mihai, L. Panaite, Gh. Dragu, *Județul Brașov*, București, 1971.
- Ioniță 1994: A. Ioniță, *Date noi privind colonizarea germană în Țara Bârsei și granița de est a regatului maghiar în cea de-a doua jumătate a secolului al XII-lea*, în *Revista Istorică*, 5, nr. 3-4, 1994, p. 273-281.
- Istoria 2010: *Istoria românilor*, Vol. III, București, 2010.
- Kristó 2004: G. Kristó, *Ardealul timpuriu (895-1324)*, Szeged, 2004.
- Madgearu 2005: Al. Madgearu, *Românii și pecenegii sudul Transilvaniei*, în *Relații interetnice în Transilvania (sec. VI-XIII)*, coordonatori Z. K. Pinter, I. M. Țiplic, M. E. Țiplic, București, 2005, p. 111-120.
- Nägler 1992: T. Nägler, *Așezarea sașilor în Transilvania*, București, 1992.
- Nussbächer 2011: G. Nussbächer, *Țara Bârsei: 800 ani*, Brașov, 2011.
- Orbán 1873: B. Orbán, *A Székelyföld leírása*, VI, Budapesta, 1873.
- Prox 1941: A. Prox, *Die Schneckenbergkultur*, Brașov, 1941.
- Roska 1942: M. Roska, *Erdély régészeti repertórium*, Cluj, 1942.
- Schroller 1933: H. Schroller, *Die Stein- und Kupferzeit Siebenbürgens*, în *Vorgeschichtliche Forschungen*, 8, Berlin, 1933.
- Suciu 1968: C. Suciu, *Dicționar istoric al localităților din Transilvania*, Vol. 1, București, 1968.
- Țiplic 2005: I. M. Țiplic, *Contribuții la istoria spațiului românesc în perioada migrațiilor și Evul Mediu timpuriu: (secolele IV-XIII)*, Iași, 2005.
- Vătășianu 1959: V. Vătășianu, *Istoria artei feudale în Țările Române*, București, 1959.
- Velcea, Savu 1982: V. Velcea, Al. Savu, *Geografia Carpaților și a Subcarpaților românești*, București, 1982.
- Wachner 2011: H. Wachner, *Geschichte des Burzenlandes*, Brașov, 2011.

VI.2. Surse arhivistice

- DIR C. IV, 1955: *Documente privind Istoria României*, Veacul XIV, C. Transilvania, Vol. IV (1341-1350), București, 1955.
- DIR C. X, 1977: *Documente privind Istoria României*, C. Transilvania, Volumul X (1351-1355), București, 1977.
- DIR C. XI, 1981: *Documente privind Istoria României*, C. Transilvania, Volumul XI (1356-1360), București, 1981.

Documenta 2002: *Documenta Romaniae Historica*, C. Transilvania, Volumul XIV (1371-1375), București, 2002.

Privilegii 2011: Serviciul Județean Brașov al Arhivelor Statului, Fond „Primăria Orașului Brașov”, Colecția „Privilegii”, Inventarul documentelor pe anii 1353 – 1910, Vol. I (1353-1531), Brașov, 2011.

Privilegii 2011a: Serviciul Județean Brașov al Arhivelor Statului, Fond „Primăria Orașului Brașov”, Colecția „Privilegii”, Inventarul documentelor pe anii 1353 – 1910, Vol. II (1531-1910), Brașov, 2011.

VI.3. Surse cartografice

Harta lui Johannes Honterus, *Chorographia Transylvaniae Sybembürgen*, 1532

Harta cartografului și geografului flamand Abraham Ortelius, 1598

Harta iozefină a Marelui Principat al Transilvaniei, 1769-1773

Harta de Stat-Major a armatei austro-ungare, secțiunea 43-46, Brasov (Brassó, Kronstadt), corecturi 1914

Planurile Directoare de Tragere ale armatei române, scara 1:20000, secțiunea 3957, Vest oraș Stalin, 1955

VI.4. Documente juridice publicate

LMI 2010: Lista Monumentelor Istorice – jud. Brașov, actualizată și aprobată prin OMCPN 2361/2010 (M.Of. 670 bis/01.10.2010)

VI.5. Alte surse

<http://ran.cimec.ro/sel.asp?descript=ghimbav-brasov-asezarea-schneckenberg-de-la-ghimbav-cod-sit-ran-40223.01>

<http://www.prefecturabrasov.ro/upload/files/GHIMBAV.htm>

Repertoriu: http://www.cimec.ro/Arheologie/RAR/Imagini-RAR/RAR%20Transilvania_Brasov/RAR_Brasov%20029.jpg

http://germa229.uni-trier.de:3000/catalog?utf8=%E2%9C%93&per_page=50&utf8=%E2%9C%93&q=weidenbach&sort=pub_date_sort+desc%2C+title_sort+asc&search_field=all_fields&commit=aktualisieren

<http://mek.oszk.hu/04800/04804/html/381.html>

VII. ANEXE

VII.1. Copie după Lista Monumentelor Istorice, cu obiectivele arheologice aflate în raza administrativ-teritorială a orașului Ghimbav

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 670 bis/1.X.2010

625

Nr. crt.	Cod LMI	Denumire	Localitate	Adresă	Datare
634	BV-II-m-B-11699	Biserica "Adormirea Maicii Domnului"	sat FUNDATA; comuna FUNDATA	178	1843
635	BV-II-m-B-11700	Casă	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	85	sec. XVIII
636	BV-II-m-B-11701	Biserica "Sf. Treime"	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	Str. Iancu Avram 316	1780
637	BV-II-a-A-11702	Ansamblul bisericii evanghelice fortificate	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	Str. Morii 170	sec. XIII - XIX
638	BV-II-m-A-11702.01	Biserica evanghelică	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	Str. Morii 170	sec. XIII - XV, 1870
639	BV-II-m-A-11702.02	Incintă fortificată cu cinci turnuri	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	Str. Morii 170	sec. XV - XVI
640	BV-II-m-B-11704	Casă	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	Str. Plejii 75	sec. XVIII
641	BV-II-m-B-11703	Casă	sat GHIMBAV; comuna GHIMBAV	Str. Școlii 259	1789
642	BV-II-m-B-11705	Biserica reformată	sat GRĂNARI; comuna JIBERT	În cimitirul reformat	sec. XVII
643	BV-II-m-A-11706	Biserica de lemn "Cuvoasa Paraschiva"	sat GRĂNARI; comuna JIBERT	Str. Școlii În cimitirul ortodox vechi	sec. XVIII
644	BV-II-a-B-11707	Ansamblul bisericii "Sf. Arhangheli"	sat HĂLCHIU; comuna HĂLCHIU	Str. Bisericii 248	sec. XVIII - XIX
645	BV-II-m-B-11707.01	Biserica "Sf. Arhangheli"	sat HĂLCHIU; comuna HĂLCHIU	Str. Bisericii 248	1791
646	BV-II-m-B-11707.02	Zid de incintă	sat HĂLCHIU; comuna HĂLCHIU	Str. Bisericii 248	sec. XIX
647	BV-II-m-B-11708	Primărie	sat HĂLCHIU; comuna HĂLCHIU	Str. Feldibarei 1	1848

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL
INSTITUTUL NAȚIONAL AL PATRIMONIULUI

VII.2. Inventarul de coordonate STEREO-70 al obiectivelor delimitate în teren și al zonelor de protecție

1. Situl arheologic de la Ghimbav, Podul Bârsei sau La Bârsă

NR	X - nord	Y - est
1	464059,22566	538005,06307
2	464108,17368	538026,22978
3	464147,86126	538081,79239
4	464150,50709	538133,38624
5	464149,18417	538186,30302
6	464129,34038	538218,05308
7	464094,94448	538224,66768
8	464057,90274	538207,46973
9	464015,56932	538170,42799
10	463975,88174	538143,96960
11	463936,19417	538122,80289
12	463900,47534	538073,85488
13	463900,47534	538030,19854
14	463926,93373	538007,70891
15	463960,00671	537998,44847
16	464011,60057	537994,47972

Situl arheologic de la Ghimbav, Podul Bârsei sau La Bârsă – zona de protecție

NR	X - nord	Y - est
1	464159,94392	537941,73933
2	464197,84861	537962,66588
3	464227,41280	538005,23946
4	464282,97541	538035,66660
5	464326,63175	538063,44791
6	464347,79846	538076,67710
7	464363,67349	538112,39593
8	464384,84020	538125,62512
9	464403,36107	538150,76059
10	464417,37862	538169,65380
11	464389,07354	538243,36494
12	464352,03180	538333,32345
13	464353,35472	538353,16724
14	464150,94807	538530,43843
15	463531,82183	538173,25021
16	463726,29097	537760,49939
17	463756,71811	537738,00976
18	463799,05153	537735,36392
19	463832,12451	537711,55137

20	463874,45793	537703,61386
21	463910,17675	537720,81181
22	463949,86433	537751,23895
23	463981,61439	537782,98902
24	464025,27073	537810,77032
25	464051,72912	537841,19747
26	464075,54167	537876,91629
27	464098,03129	537927,18722

3. Situl arheologic la Ghimbav, La Arini

NR	X - nord	Y - est
1	465916,57108	538999,19548
2	465900,69605	539021,68511
3	465871,59183	539033,59139
4	465838,51884	539034,91430
5	465810,73754	539011,10176
6	465812,06046	538980,67461
7	465843,81052	538959,50790
8	465867,62307	538955,53915
9	465898,05021	538967,44542

Situl arheologic la Ghimbav, La Arini – zona de protecție

NR	X - nord	Y - est
1	465859,66017	538873,03202
2	466158,95790	539201,76490
3	465973,03270	539421,80550
4	465648,66657	539192,29108
5	465763,89522	539017,93607

4. Ansamblul bisericii evanghelice fortificate

NR	X - nord	Y - est
1	462818,31706	539510,32242
2	462809,69602	539536,70269
3	462802,95680	539555,35030
4	462797,69260	539566,77190
5	462796,04520	539568,50170
6	462790,85600	539571,54930
7	462786,24330	539574,02040
8	462785,41960	539574,92640
9	462784,76070	539588,68210
10	462784,92540	539598,07210

11	462782,94860	539601,53160
12	462773,06430	539606,55610
13	462758,73924	539610,28727
14	462746,41940	539613,22550
15	462738,32421	539612,00641
16	462731,55335	539607,37489
17	462728,39740	539602,84310
18	462722,96020	539585,51040
19	462697,09695	539502,44304
20	462690,99260	539483,86670
21	462691,26846	539480,53087
22	462696,33930	539477,47590
23	462699,99460	539475,03900
24	462702,27250	539468,85520
25	462704,18400	539466,47690
26	462750,05590	539436,81530
27	462788,32070	539411,10970
28	462817,31450	539449,65840
29	462812,76290	539456,51130
30	462816,22960	539459,46310
31	462808,48700	539471,12050
32	462826,66604	539483,64792

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate – zona de protecție

NR	X - nord	Y - est
1	462748,73962	539282,18277
2	462863,23723	539384,58699
3	462978,03967	539444,45919
4	462970,20430	539458,05880
5	462952,75580	539497,80180
6	462961,57120	539502,05209
7	462937,60203	539553,29648
8	462925,82988	539548,19443
9	462923,29670	539556,68410
10	462917,06281	539571,42219
11	462929,55680	539576,37030
12	462926,66970	539582,71060
13	462943,29730	539590,50620
14	462918,69190	539640,09680
15	462907,42780	539664,06100
16	462905,96031	539771,18739
17	462904,93710	539771,03390
18	462875,25990	539776,50090
19	462850,46390	539789,58230

20	462844,80170	539813,59730
21	462850,65910	539830,38850
22	462866,47390	539852,84150
23	462876,43130	539887,39990
24	462871,74550	539899,30990
25	462856,51630	539902,23850
26	462832,11070	539895,60030
27	462793,34940	539887,45620
28	462769,63350	539901,16060
29	462743,30780	539910,23720
30	462727,10630	539907,85850
31	462706,12840	539894,32810
32	462652,09510	539850,10810
33	462639,40410	539828,04550
34	462634,81828	539812,68665
35	462627,93750	539780,97370
36	462629,75270	539746,86500
37	462637,00040	539712,36320
38	462638,44029	539697,80654
39	462639,01350	539675,75450
40	462636,86590	539670,87330
41	462625,93210	539649,39650
42	462623,47660	539640,79200
43	462615,86680	539624,36720
44	462605,74720	539596,61390
45	462591,96000	539552,96970
46	462577,35110	539511,60810
47	462572,22236	539503,84755
48	462565,40226	539493,64424
49	462545,07290	539463,92790
50	462597,38410	539438,69570
51	462645,99245	539417,01120
52	462659,86456	539411,70203
53	462662,49092	539410,69686

5. Biserica ortodoxă „Sf. Treime“

NR	X - nord	Y - est
1	462505,17870	539615,35430
2	462479,67090	539633,10200
3	462399,63590	539676,33010
4	462372,39060	539637,93170
5	462455,20090	539594,87530
6	462469,49910	539592,01700

7	462471,29200	539595,36720
8	462488,17860	539586,33000

Biserica ortodoxă „Sf. Treime“ – zona de protecție

NR	X - nord	Y - est
1	462488,17860	539586,33000
2	462505,17870	539615,35430
3	462527,64870	539647,94390
4	462515,34090	539654,35690
5	462498,91760	539662,24350
6	462416,17670	539699,74550
7	462354,29420	539612,57590
8	462434,95290	539562,59610
9	462436,58810	539565,31800
10	462449,44180	539557,59580
11	462447,80660	539554,87390
12	462465,57250	539544,20060

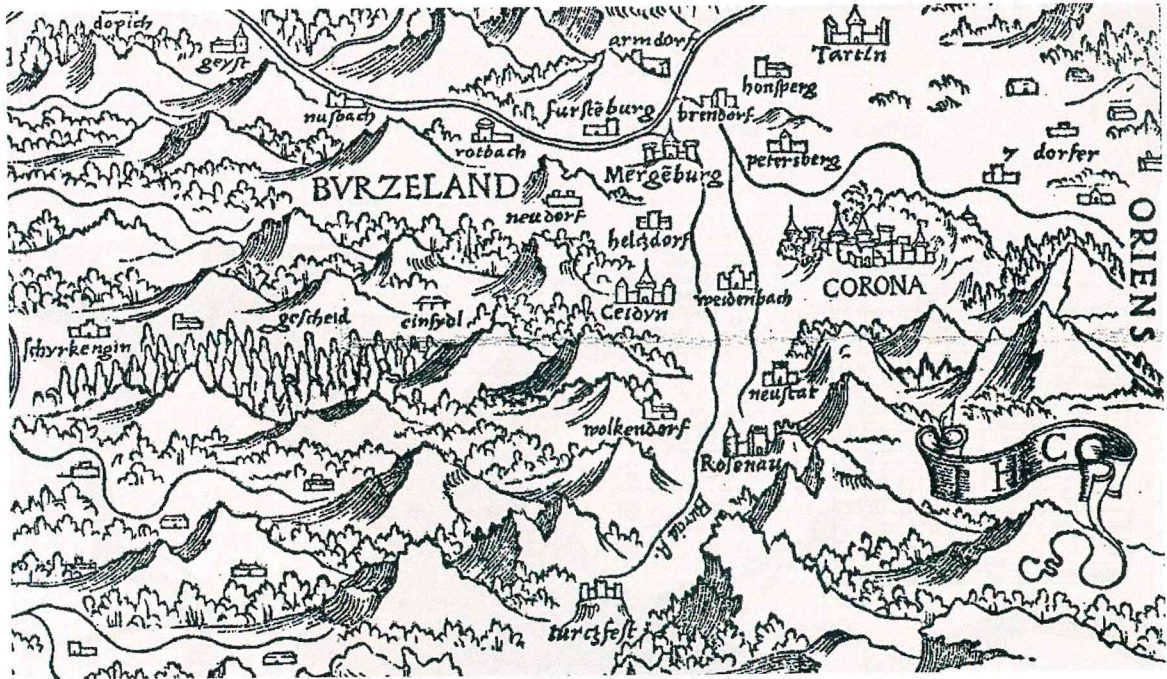

Fig. 2. Țara Bârsei (*Burzenland*), Ghimbav cu grafia numelui *Weidenbach* – extras din harta lui Johannes Honterus, *Chorographia Transylvaniae Sybembürgen*, 1532.

Fig. 3. Țara Bârsei (*Burzenland*), Ghimbav cu grafia numelui *Weidenbach* – extras din harta Transilvaniei a lui Joannes Sambucus, 1556.

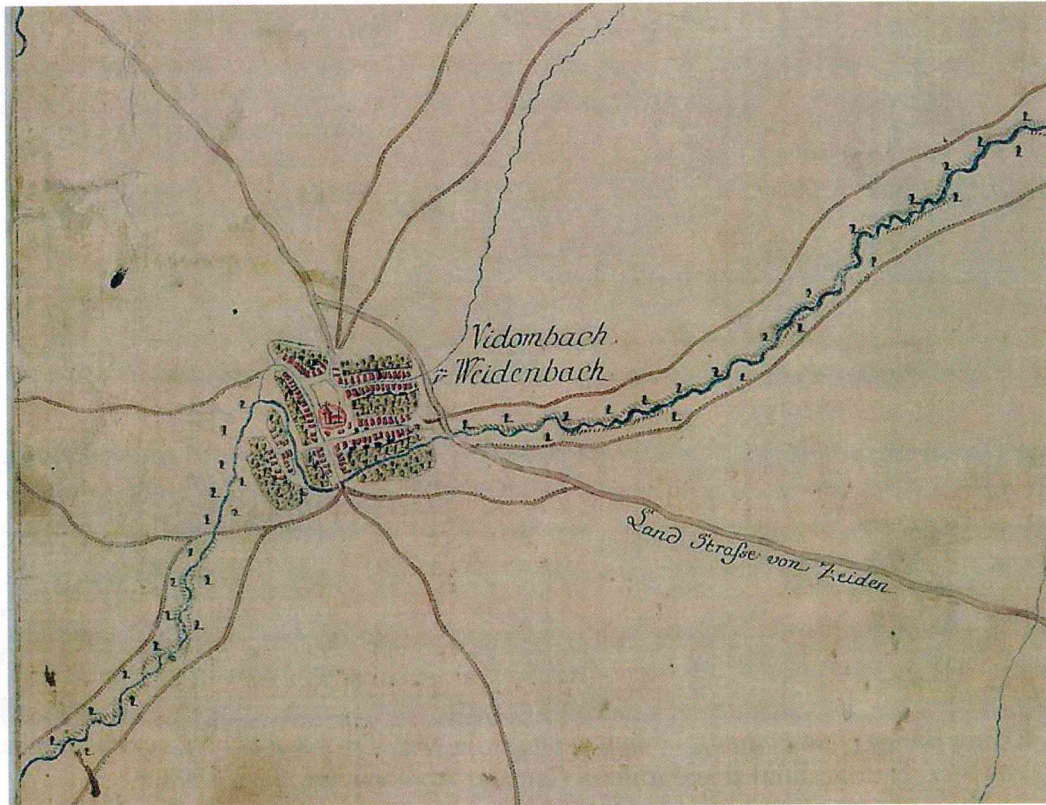

Fig. 6. Ghimbav cu grafia numelui Vidombach/Weidenbach – extras din harta iozefină a Marelui Principat al Transilvaniei, 1769-1773.

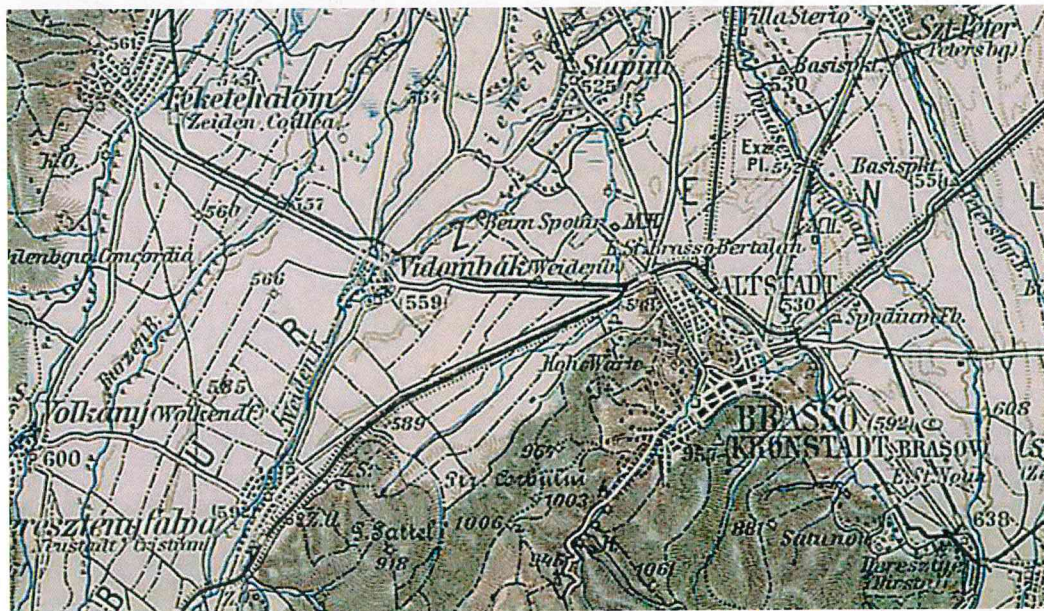

Fig. 7. Ghimbav cu grafia numelui Vidombák – extras din harta de Stat-Major a armatei austro-ungare, secțiunea 43-46, Brasov (Brassó, Kronstadt), corecturi 1914.

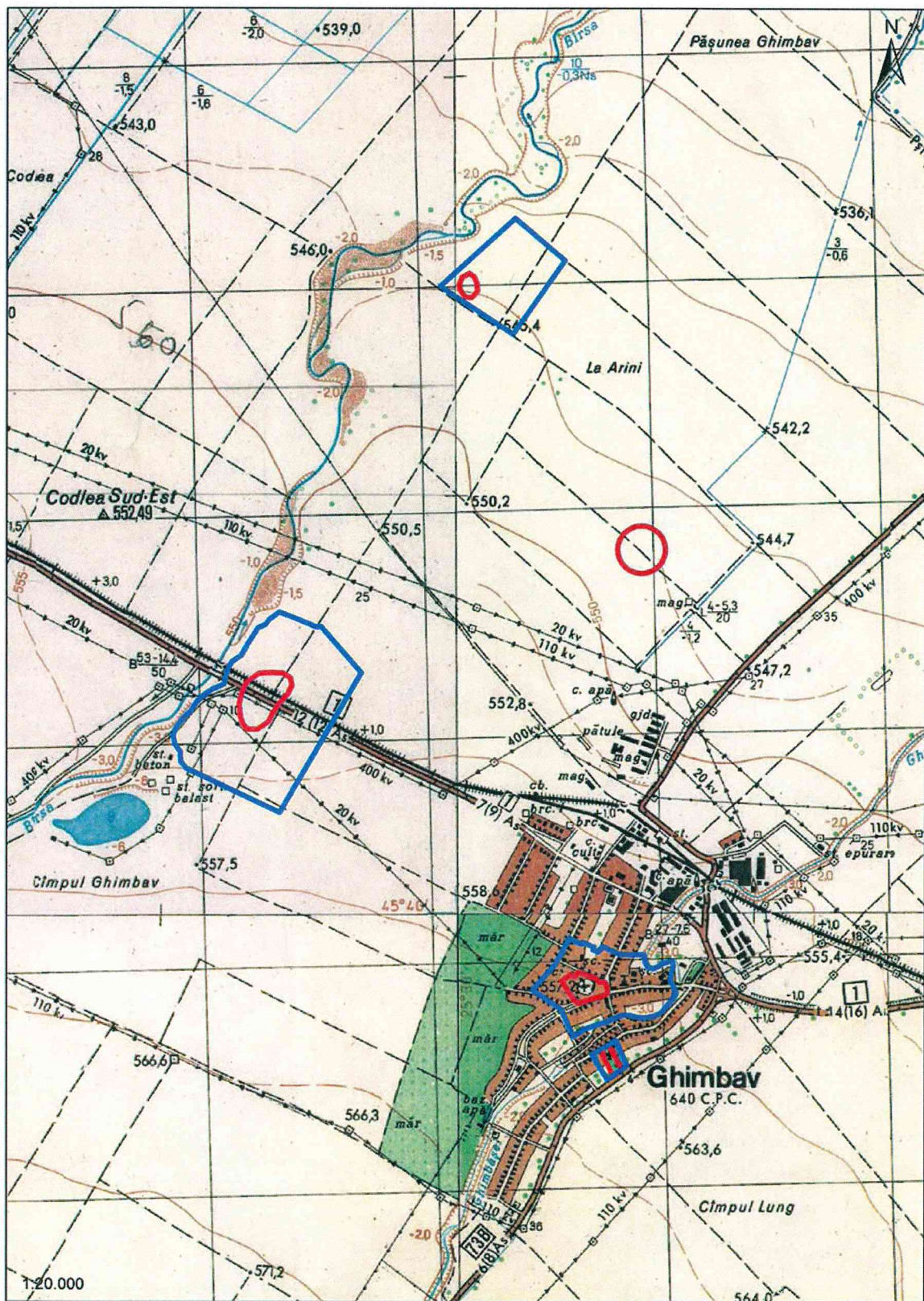

Fig. 8. Reglementări urbanistice, plan general, scara 1:25.000.

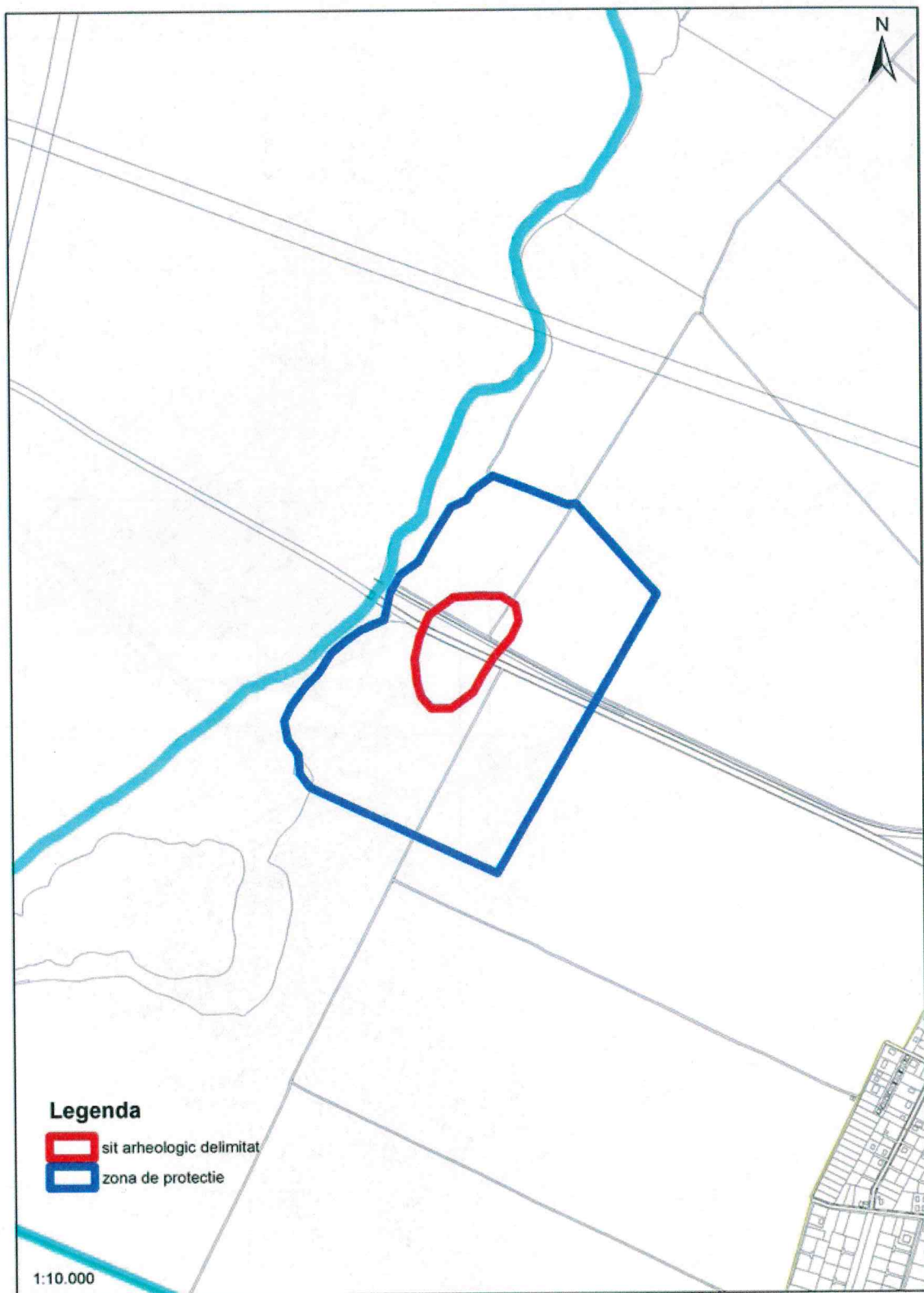

Fig. 9. Situl arheologic de la Ghimbav, *Podul Bârsei* sau *La Bârșă*, reglementări urbanistice, plan.

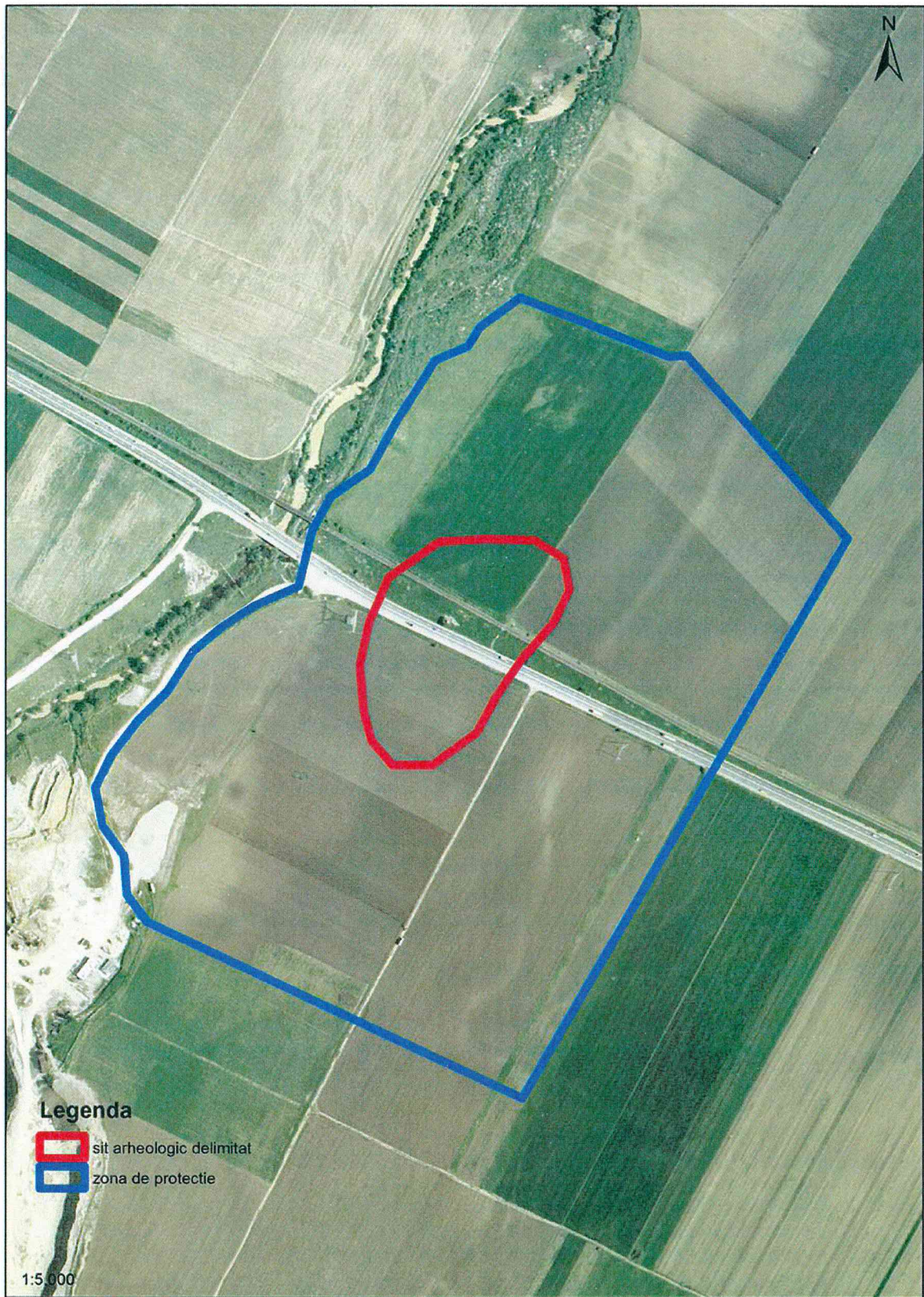

Fig. 10. Situl arheologic de la Ghimbav, *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*, reglementări urbanistice, ortofotoplan.

Fig. 11. Siturile arheologice de la Ghimbay, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert* (jos) și *La Arini* (sus), reglementări urbanistice, plan.

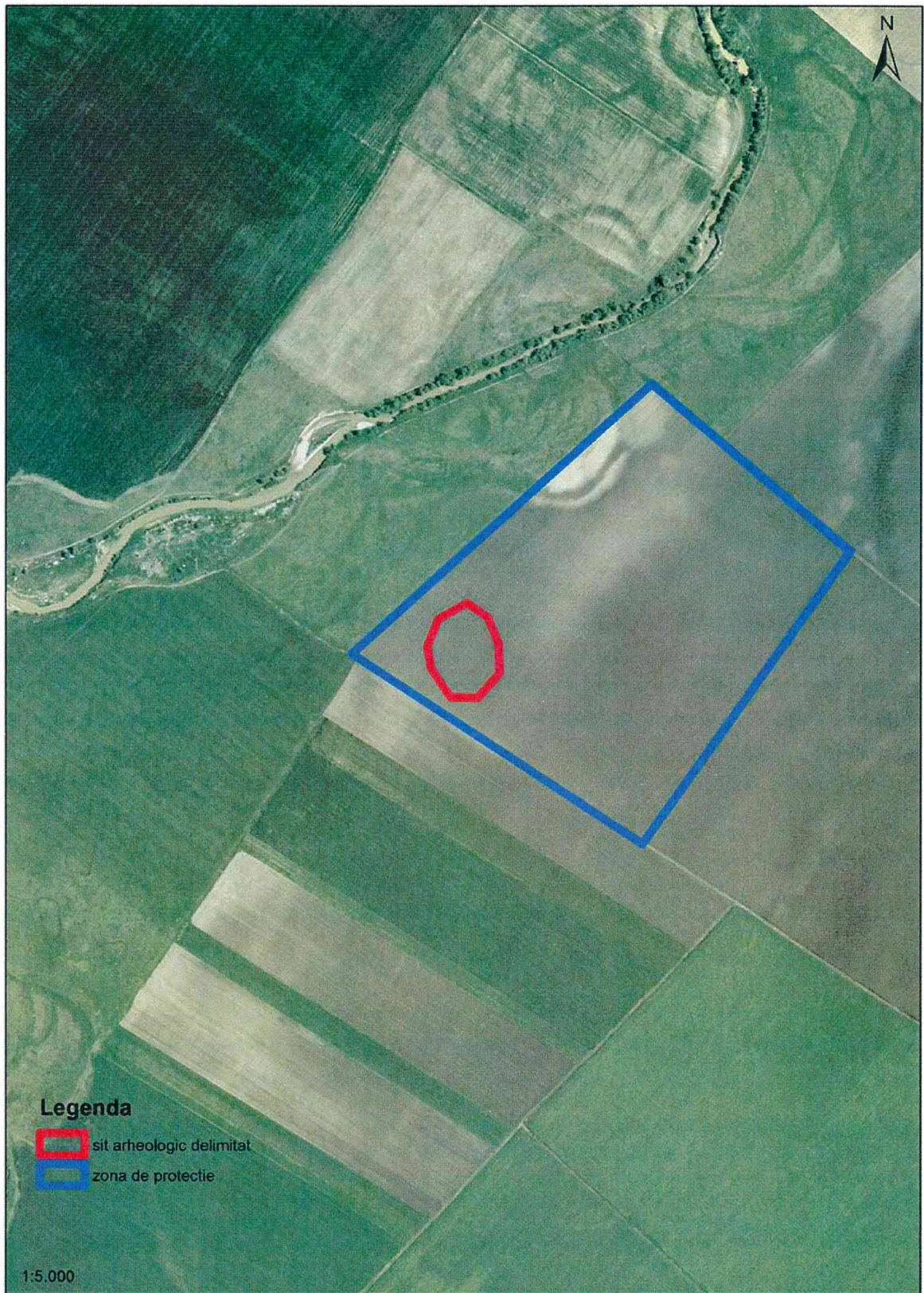

Fig. 12. Siturile arheologice de la Ghimbav, *Înainte de arini / Vor den Erlen / Hattert* (jos) și *La Arini* (sus), reglementări urbanistice, ortofotoplan.

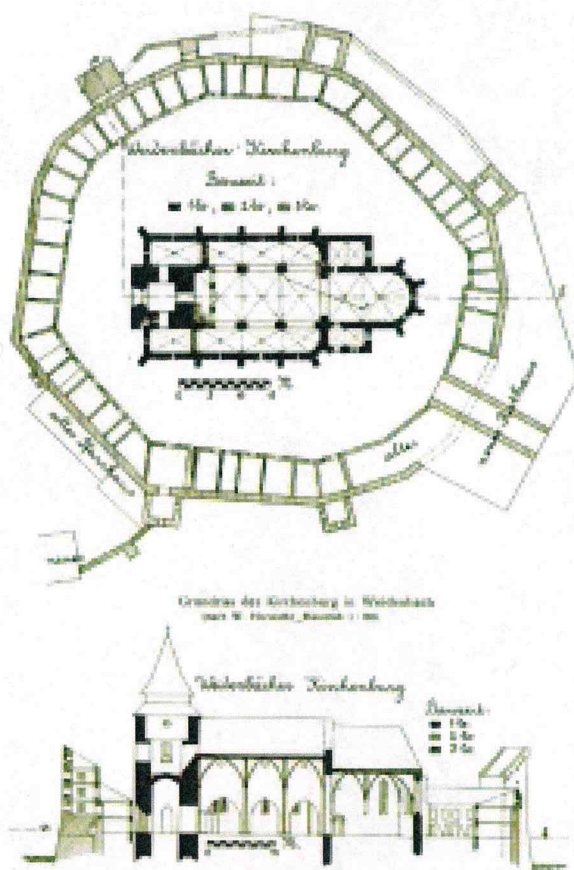

Fig. 13. Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, plan și secțiune longitudinală (după W. Horwath).

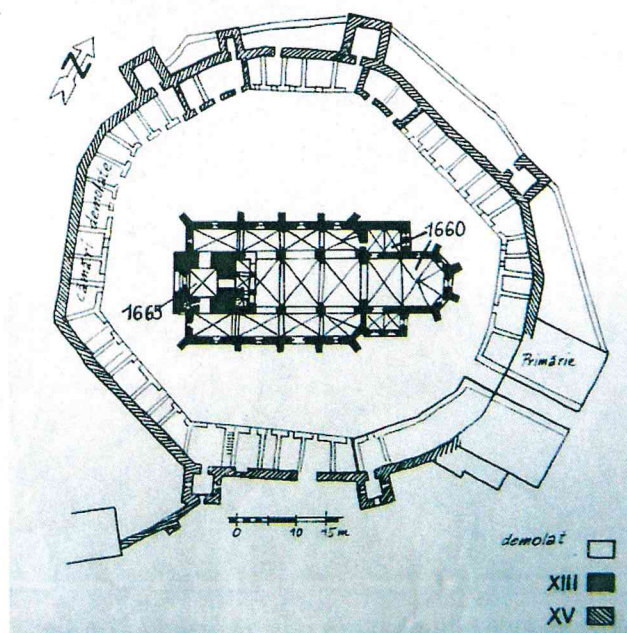

Fig. 14. Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, plan itudinală (după Fabritius-Dancu, 1980).

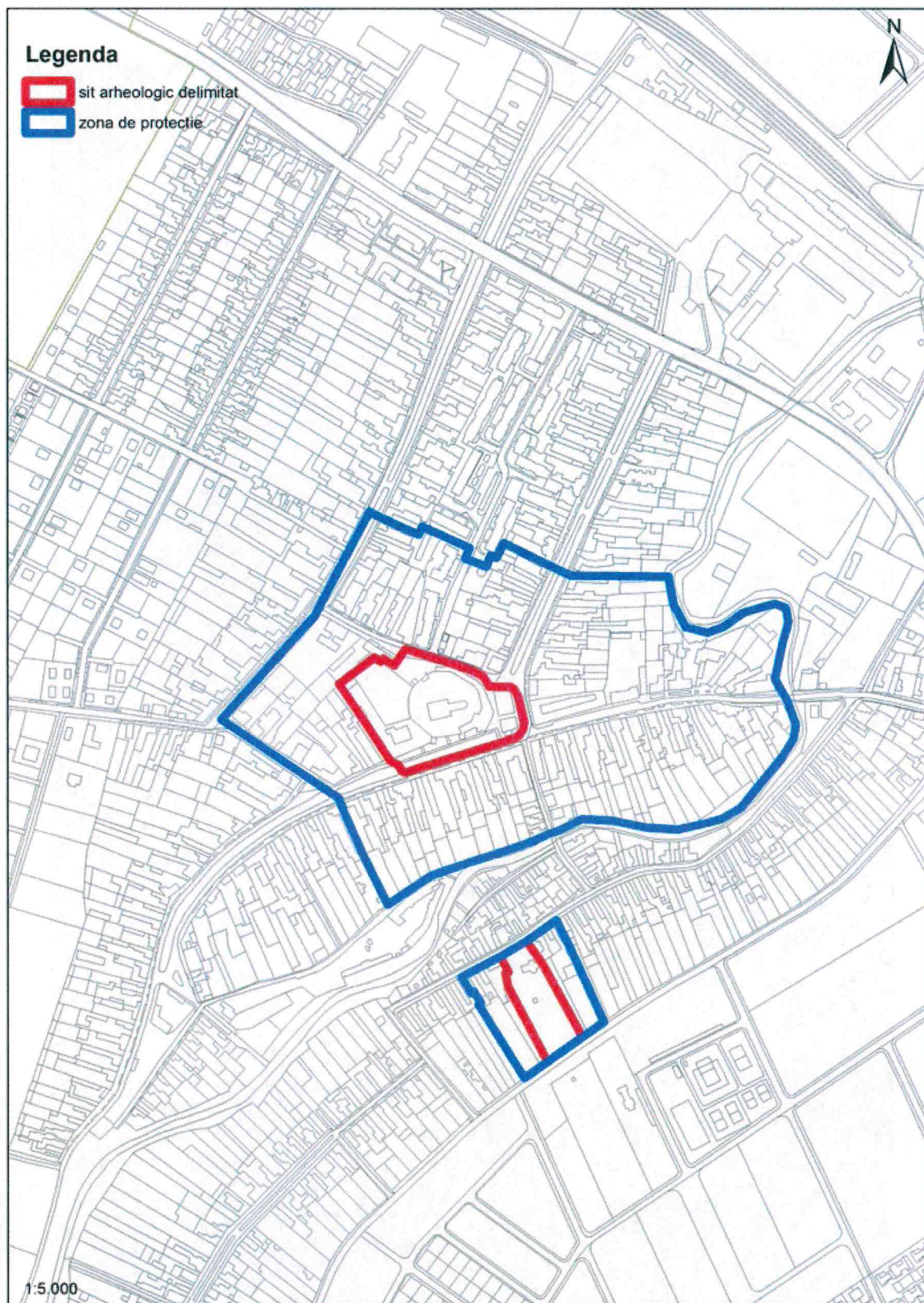

Fig. 15. Sus - Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, jos - Biserica ortodoxă „Sf. Treime“, reglementări urbanistice, plan.

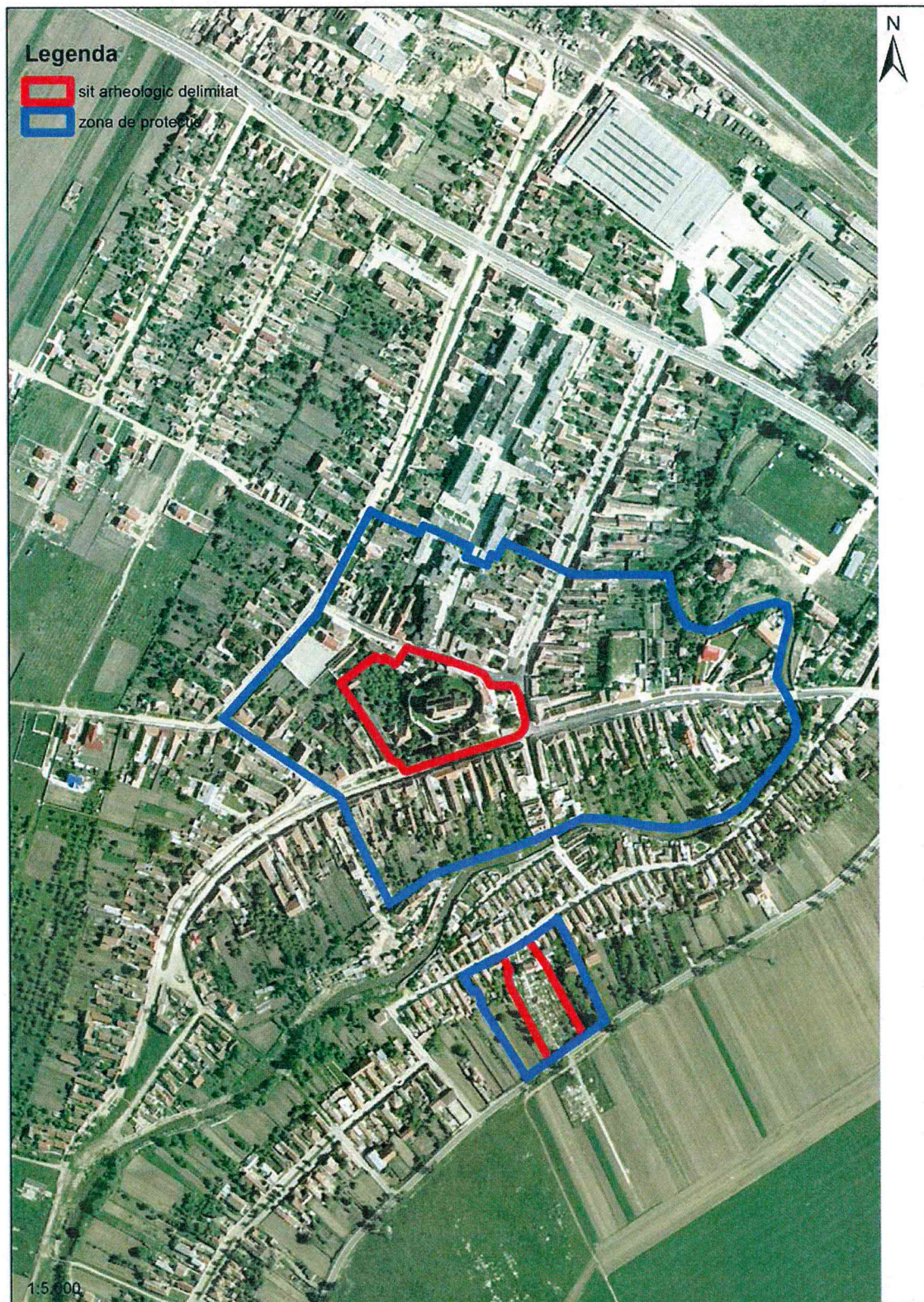
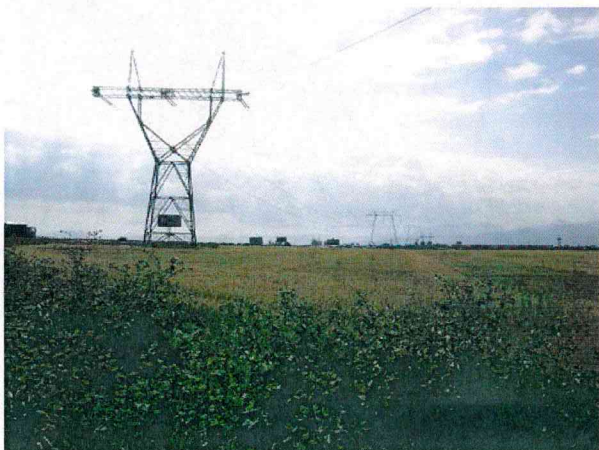

Fig. 16. Sus - Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, jos - Biserica ortodoxă „Sf. Treime“, ortofotoplan.

E. MATERIAL FOTOGRAFIC

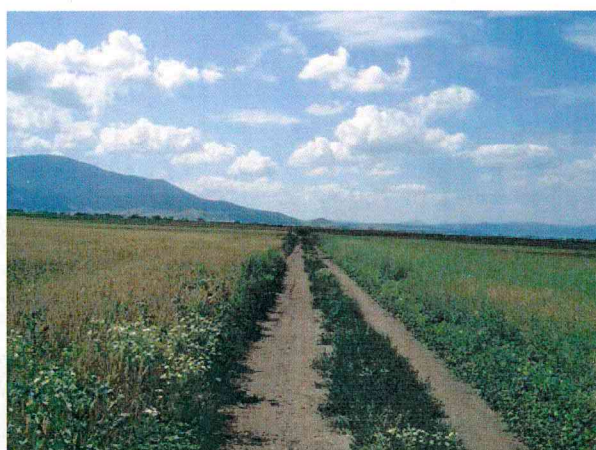
Ghimbav, *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*, vedere dinspre est

Ghimbav, *Podul Bârsei* sau *La Bârsă*, vedere dinspre vest

Ghimbav, *Înainte de arini* / *Vor den Erlen* / *Hattert*, vedere dinspre nord-vest

Ghimbav, *Înainte de arini* / *Vor den Erlen* / *Hattert*, vedere dinspre sud-est

Ghimbav, *La Arini*, vedere dinspre nord

Ghimbav, *La Arini*, vedere dinspre sud

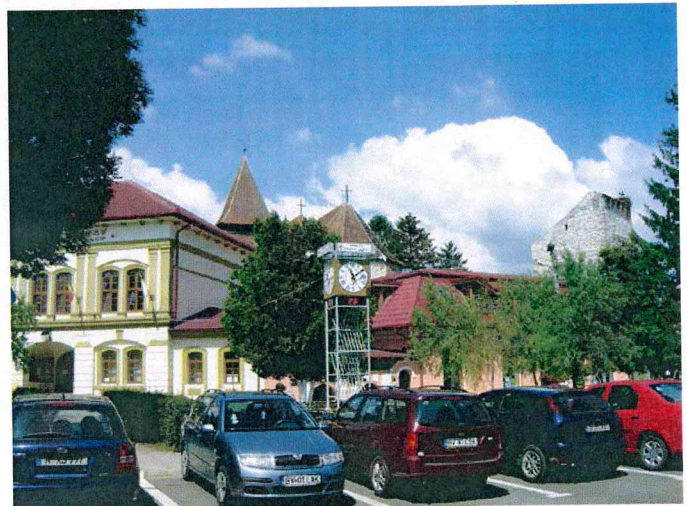
Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 1901

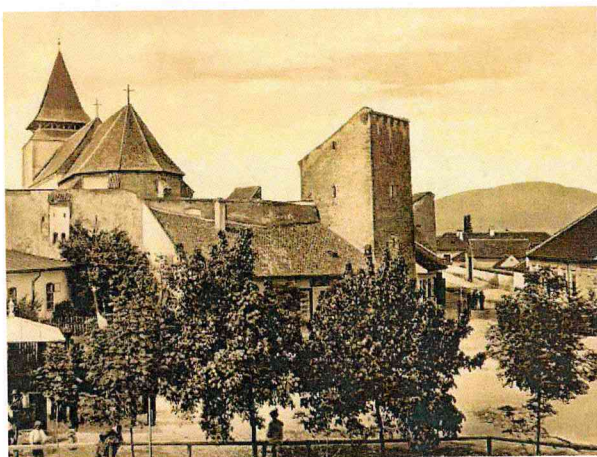
Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 2013

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 1909

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 2013

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 1909

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 2013

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 2013

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 2013

Turnul de pe latura de nord

Ansamblul bisericii evanghelice fortificate, 2013

Biserica ortodoxă Sf. Treime, imagine de epocă

Biserica ortodoxă Sf. Treime, 2013